

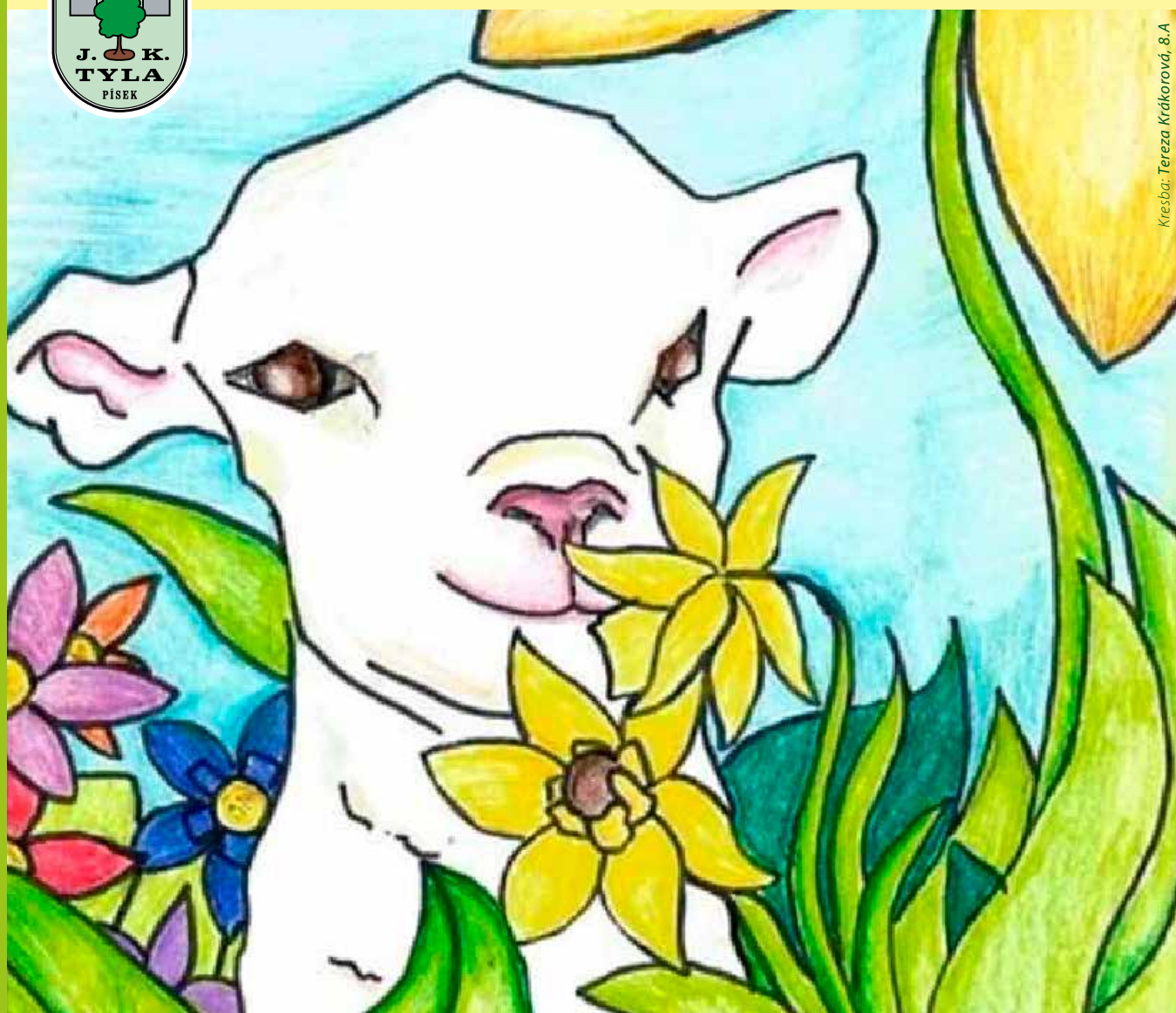
jaro 2020

číslo
113

Tytláček

ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, UČITELŮ A RODIČŮ ZŠ J. K. TYLA

Kresba: Tereza Krákorová, 8.A

UVNITŘ TOHOTO ČÍSLA:

Úvodník pana ředitele | Tylovka slaví | Třícítka na krku | Tylovka na festivalu Stříbrný vítr | Erasmus+ Domácí úkoly ano nebo ne? | Osmičky na exkurzi ve Volyni | Afrika – vernisáž školní výstavy | Den civilní obrany | Karneval školní družiny | Sedmáci na lyžáku | Exkurze 8. B do Stožce | Úspěchy žáků naší školy | Rádi čteme | Kroužek hry GO | Komiks | Luštíme | Sport | Z našich MŠ

30. narozeniny jsme oslavili tancem

Dobrý den, milí čtenáři Tyláčka,

Dobrý den, milí čtenáři Tyláčka, vždy začínám větou, že držíte v rukách nové číslo našeho školního časopisu. Tohle číslo ale držíte v rukách pouze za podmínky, že jste si ho sami vytiskli. Nejspíše ho teď spíše čtete na obrazovce vašeho počítače, tabletu nebo telefonu. Tyláček totiž vůbec poprvé vyšel pouze v elektronické verzi. Proč – je nasnadě...

Koronavirová pandemie obrací naruby mnohé. Vlastně úplně všechno. Jsou odloženy olympijské hry, zavřené hranice, držíme karanténu, mnozí nemohou do práce, nikdo neví, kdy se bude maturovat nebo dělat přijímací zkoušky...

O školních akcích, které proběhly od prosince do jarních prázdnin, si přečtete v článkách našich redaktorů. Byly to především lyžařský kurz, 10. společenský večer V tanečním rytmu, mezinárodní jazykové zkoušky Cambridge (ale diplomy rozdáme až v červnu), celoškolský projekt Den civilní ochrany nebo karneval školní družiny.

Život školy se od pondělí 16. března 2020 od základů proměnil. Škola zdánlivě utichla. Opravdu jen zdánlivě. Třídy jsou sice prázdné, ale ve školní jídelně se za ještě přísnějších hygienických opatření dál denně vaří přibližně tři stovky obědů pro všechny písecké seniory, kteří mají jídlo z Městského střediska stravovacích služeb. Ve velké družině se dle opatření paní hejtmanky rozběhla třída pro děti rodičů, kteří jsou zaměstnáni u bezpečnostních sborů, obecní policie, poskytovatelů zdravotních služeb, orgánů ochrany veřejného zdraví, ozbrojených bezpečnostních sil nebo škol, které právě takovou péči poskytují, a to samozřejmě bez ohledu na to, zda jsou žáky naší školy. Jsme to-

tiž jednou z několika škol zařazených do krizového řízení. Zatím se ale vždy mluvilo např. o ubytování lidí, kterým povodeň vzala obydlí... Tuto péči zajišťujeme pro celý obvod obce III s rozšířenou působností, tedy pro celý bývalý okres Písek.

Kde to hučí a šumí nejvíce, jsou datová spojení mezi školou a domácnostmi, resp. mezi domácími kanceláři učitelů a pracovními stoly dětí. Nikdo nevíme, jak se bude celá epidemiologická situace vyvíjet, nikdo nevíme, kdy se znovu potkáme s dětmi v lavicích. Mezi napsáním úvodníku a vydáním čísla ještě nějaký den uplyne, vy už možná víte víc (informace se mění prakticky každou hodinu), ale tentokrát se nebudu pouštět do žádných odhadů, protože si vůbec netroufám cokoli předpovídat.

Co máme a víme je v tuto chvíli zkušenost osmi pracovních dní s domácí výukou. Předpokládám, že čtete náš web a elektronickou nástěnku školy, takže víte, co bylo naší snahou hned od začátku. Zadání pro mě i všechny moje kolegy a kolegyně bylo maximálně dětem a rodinám pomoci, nezahltit a podporovat. Pomalu se nám to daří naplňovat. Brouk „zahlcovač“, jak trefně poznamenala naše dlouhodobá spolupracovnice a lektorka dalšího vzdělávání Mgr. Michaela Veselá, si sice na chvíli zvolil jako mezihostitele některé české kantory, ti však provádějí samovyšetření i díky zpětné vazbě od vás a zahlcovač postupně těla kantorů opouští...

Děkuji vám tedy všem za tuto slušnou a na úrovni vedenou zpětnou vazbu. Díky ní jsme opravdu museli někde naše ubrat, zjednodušit zadávání, začít jinak komunikovat. Věřím, že třetí týden bude zase dokonalejší než ten druhý.

Jak už jsem psal dříve, i dospělí se musí v tuto chvíli a v krátké době hodně učit a hodně naučit. Informační systém Bakaláři není primárně stavěn na takovou porci komunikace, např. pro domácí úkoly, ale je to systém pro celou školu jednotný, s dobrou stabilitou a systémem, který už máme několik let zažitý. Učíme se více používat např. sekci Dokumenty.

Chtěl bych kolegy a kolegyně z Tylovky moc pochválit. Mám radost z toho, že vidím, jak se denně navyšují počty těch, kteří umějí děti vyučovat v reálném čase pomocí např. youtubových kanálů, aplikace Microsoft Teams nebo Skypu. Maily mnohde nahradily pohodlnější WhatsAppové skupiny. Sleduji různé úkoly typu výzva (challenge) a dobře se bavím např. tím, jak prvňáčci plní úkoly typu příprav rodičům zdravou odpolední svačinku, zarecituj ostatním básničku nebo udělej každou hodinu deset dřepů. Mám také informace, jak poctivě se připravují mnozí deváťáci na přijímací zkoušky a zvykají si tak na středoškolský styl výuky.

Chtěl bych samozřejmě poděkovat také všem rodičům (i prarodičům), kteří musí v tuto chvíli odvést spoustu práce v zaměstnání, žijí mnohdy v existenční nejistotě, a pak nastupují na druhou a mnohdy i třetí směnu domů.

Je týden před zápisem k základnímu vzdělávání do 1. třídy a měsíc před zápisem k předškolnímu vzdělávání do všech čtyřech mateřských škol. Ani ty nebudou stejné jako v loňském roce a čeká nás pouze administrativní část

bez dětí a možná i bez rodičů (pokud využijí online způsobu vyřízení žádosti).

Víme už také, že Den učitelů oslavíme v srpnu, že letos nebude jazykový kurz, výtvarný kurz ani sportovní kurzy, odkládáme akademii, nejspíš nebudeme organizovat ani výlety a exkurze. Plánujeme ale, že vyjde chystaný almanach k 30. výročí školy, besedy s absolventy zřejmě dokončíme na podzim a o zahradní slavnosti se ještě poradíme.

Na závěr si dovolím poděkovat každému z vás, kdo přiložil pomocnou ruku k šití roušek, shánění materiálu, distribuci či jiné pomoci potřebným. Vím o stovkách kusů, které vyrobily mnohé paní učitelky, vychovatelky, asistentky, maminky, babičky.... Jsem rád, že v nás ten mnohokrát jmenovaný virus probudil hlavně to dobré a že Tylovka (si) pomáhá.

Opatrujte se.

Pavel Koc, ředitel školy

AKCE ŠKOLY

Tylovka slaví

BESEDA ČTVRTÁ

Petr Šlechta, Michaela Borovská a Ondřej Raffel byli našimi dalšími hosty. Petr s sebou přivedl svého čtyřnohého kamaráda, chrtu jménem Excalibur, takže se povídalo nejen o lese a basketbalu, ale samozřejmě hlavně o psech, jejich výcviku a přátelství.

Míša nám prozradila vše o svých sportovních zraněních a dala nám nahlédnout i do života profesionálního sportovce a jeho rodiny. Ondra skočil z pódia nějaké to boční salto a uvedl nás do světa parkouru.

PETR ŠLECHTA

Kdy jste chodil na Tylovku?

Kdy? To už je hodně let.

Na co rád vzpomínáte?

Nejraději vzpomínám na to, že jsme se všichni těšili, až vypadneme o poleďce na venkovní hřiště a budeme hrát basket, to bylo super.

Co se tady podle vás výrazně změnilo?

Samozřejmě hřiště, vjezd do školy, škoda, že se vše začalo měnit, když už tu nejsem. Ale jsem rád, že tu můžu být.

Kdy jste začal hrát basket a jak jste se k němu dostal?

Asi jako každý na tady na škole už v první třídě.

Jaký byl váš největší úspěch v basketu?

Můj cíl byl dostat se do soutěže a do národního týmu.

Jak vypadá den profesionálního hráče basketu?

Náročný – ráno se vzbudíte, nasnídáte se, jdete na trénink, vysprchujete se, jdete do posilovny, osprchujete se, najíte se, jdete spát, tak asi tak.

Teď hrajete za Písek, máte dobrý tým a jakou máte v týmu pozici?

Složitou.

Jak často trénujete?

3x – 4x týdně.

Co jste studoval?

Lesnickou školu v Písku.

V čem spočívá vaše práce?

Chodím po lese, kontroluji a hlídám, co se v lese děje.

Je kůrovcová kalamita opravdu tak vážná?

Je to velký problém.

MICHAELA BOROVSÁ

Jak se podle vás změnila Tylovka od chvíle, kdy jste ji opustila?

Změnila se dost.

Co vás upoutalo na první pohled?

Když jsem přicházela, tak určitě hřiště.

Jaký předmět jste měla nejraději?

Určitě tělocvik.

Kam směřovaly vaše kroky po základce?

Vystudovala jsem Střední zdravotnickou školu v Písku, potom Jihočeskou univerzitu v Českých Budějovicích.

Jste jednou z předních hráček Baníku Most, Černí andělé.

Do Mostu jsem šla hrát před 7 lety, vyhráli jsme mistrovství republiky.

V roce 2015 se vám narodil syn Filip, jak se vám chtělo vrátit k trénování?

Ze začátku se nechce, ale sport je zábava, tak se určitě chcete vrátit.

Už se u syna projevují sportovní sklony?

Doufám, že ano, začal hrát fotbal.

Jak se těšíte na Vánoce?

Těším se moc.

Stíháte pečení? Jaký druh máte nejraději?

Nepeču, nestíhám, nejraději mám vanilkové rohlíčky.

ONDŘEJ RAFFEL

Kdy jste chodil na Tylovku?

Teď je to asi 11 let, co jsem vyšel.

Když se řekne Tylovka, na co si vzpomenete?

Přemýšlel jsem, že tato otázka padne, mám spoustu zážitků, skákali jsme parkour kolem školy.

Co se tu podle vás změnilo kromě hřiště?

Všechno i nic. Vůně je tu pořád stejná. Cítím se tady doma.

Kam jste odešel po devítce?

Na písecký gymnázium, protože jsem nevěděl, co budu dělat. Odsud jsem šel na vysokou školu v Plzni a teď již pracuji.

Chtěl byste se vrátit?

Byl to pěkný čas, určitě bych se vrátil.

Jste sportovec, provozujete parkour, co to vlastně je?

Parkour je nesoutěžní disciplína, ve které jde o to překonávat překážky co nejrychleji nejefektivněji, nejbezpečněji.

Je podobný gymnastice nebo spíše akrobacii?

Parkour je dohromady hodně disciplín.

BESEDA PÁTÁ

Na pátou besedu přijali pozvánku Lucie Loudínová – vizážistka, kosmetička a mistryně ČR v make-upu, Gabriela Kroutilová – tanečnice a zakladatelka T-Dance studia, a David Krejča – policista a úspěšný trenér karate.

LUCIE LOUDÍNOVÁ

Co máte na své práci nejraději?

Asi že je to hodně pestré, chvíli líčím, chvíli depiluji, chvíli masíruji, pak třeba máme nějaké focení.

Má vaše práce nějaké stinné stránky?

Asi ten čas, můj pracovní den má třeba dvanáct až čtrnáct hodin.

Pracujete jenom v Písku nebo ještě jiných městech?

Mám salón ještě v Táboře.

Existují nějaké soutěže kosmetiček nebo vizážistek, kterých jste se třeba zúčastnila?

A to nevíte (hahaha), zúčastnila jsem se mistrovství republiky v make-upu a teď zrovna v pondělí jsem jela na soutěž týmovou, tam soutěží nehtařky a kadeřnice, takže jsou soutěže.

To, co jste dokázala, je vaše konečná meta nebo se chcete posunout ještě někam dál?

Tak vlastně všechny ty soutěže v Čechách jsem vyhrála a jiná tady není, ale na to mistrovství světa, kdybych se dostala znovu, to by asi nebylo úplně marné.

Lucie, co vás napadne, když se řekne Tylovka?

Tak asi ti učitelé tady, kouření před

Je vhodný pro každého?

Určitě pro každého.

Kolik času mu věnujete?

Chodím třikrát týdně trénovat.

Jaká je vaše nejoblíbenější překážka a jak jste se ji naučil překonat?

Nad tím jsem nikdy nepřemýšlel, teď jste mě dostali. Nemám nic, co bych dělal nejraději.

Je nějaká překážka, ze které máte respekt?

Všechno co je ve výšce.

Co děláte, abyste se nezranil?

Důležité je příprava a přístup k tréninku.

Tylovkou také, tedy já nikdy nekouřila. Ale hlavně učitelé, člověk je rád, když je tady potká,

Kdy jste chodila k nám na Tylovku?

Dávno, já nevím, ale asi 2001, nejspíš.

Co byste popřála Tylovce do dalších let?

Ať má fajn studenty, ať je to tady pěkné a veselé.

DAVID KREJČA

Jak moc se změnila Tylovka od té doby, co jste odešel?

Tak určitě je zmodernizovaná, za nás to nebylo takhle barevné, bylo to takový postarší.

Jaký předmět jste měl úplně nejraději?

Za mě to je určitě tělocvik.

Jakou školu jste studoval po skončení základky?

Po Tylovce jsem šel na Trivis do Vodňan.

Jak jste se dostal ke karate a proč zrovna karate?

Ke karate jsem se dostal tak, že mě k tomu dovedli rodiče. My jsme pořád běhali, skákali, kopali a mamka mi řekla, když pořád do něčeho kopeš, tak buď půjdeš na fotbal nebo karate. A já si vybral karate.

Jak vypadá taková soutěž v karate?

Soutěž se skládá ze dvou disciplín, je to disciplína kata, což je sestava technik, kterou vidíme. Ono to karate není moc medializované, ale je to vlastně soustava technik a boj proti imaginárním soupeřům. A druhá

soutěž je kumite, to je takový ten zápas, kdy dva soupeři bojují proti sobě.

Máte radši kata nebo kumi?

Soutěžil jsem v obou disciplínách, protože si myslím, že je dobře, když se lidi věnují oběma disciplínám, protože každá kategorie má svá specifika, na každou je příprava individuální, takže to do toho patří.

Víme, že pracujete u policie. Je to s dnešní mládeží horší než dříve?

Já si myslím, že když to porovná s mým dětstvím, tak asi ano. Je to

z toho důvodu, že tady běžela třeba „modrá velryba“ (což za nás nebylo), kdy děti plnily nějaké úkoly přes internet a dost často tomu i podlehl. A pak hlavně v dnešní době je jednodušší přístup k omamným látkám.

Co byste popřál Tylovce do dalších let?

Tylovka má dobrou pověst, tak jí přeji, aby si ji zachovala a měla nadále mnoho úspěšných studentů.

GABRIELA KROUTILOVÁ

Jak moc se změnila Tylovka od chvíle, kdy jste ji opustila?

Má tedy krásná okna, za nás byla ještě taková ta dřevěná, profukující. A máte krásnou novou tělocvičnu.

Jaký obor jste studovala po skončení základní školy?

Já jsem studovala taneční konzervatoř a na vysoké škole výchovu ke zdraví a základy společenských věd.

S kým jste začínala tancovat a jaké byly vaše společné tréninky?

Já jsem začínala tancovat se synem paní hospodářky tady z Tylovky, ale ta už tady určitě nepracuje. A s ním jsem tancovala dlouho, asi tak deset let.

Můžete nám uvést alespoň nějaké tance obou základních skupin?

Tak třeba latina je čača, samba, a standart je valčík, ten byste měli všichni znát.

Máte nějaký taneční vzor?

Mně se v dětství líbil film Hříšný tanečník, díky kterému jsem začala tancovat.

Podědila vaše tříletá dcera vlohy k tanci?

Ráda tančí na hudbu, ale ve třech letech úplně nepoznáte, jestli tam ten správný talent, který potřebujeme, úplně je. Uvidíme, musíme tomu dát čas, ale k tancování má určitě kladný vztah.

Děkuji za rozhovor a přeji všem hodně úspěchů v pracovním i osobním životě.

Richard Staněk, 9. B

Třicítka na krku

Ani se nechce věřit, že základní škola J. K. Tyla ve vnitrobloku slaví již 30 let od vzniku. NADĚJE se může připojit také se svou třicítkou na krku. V roce 1990 vznikl v Praze nápad na založení misijní a charitativní organizace z potřeby manželů Hradeckých, kteří chtěli pomáhat, a z potřeby uprchlíků z Rumunska, kteří pomoc potřebovali. Od pomoci uprchlíkům se služby postupně rozšiřovaly pro další skupiny potřebných lidí.

Spolek NADĚJE je v Písku od roku 2001, má dnes již pět středisek, která se zabývají sociální prací zaměřenou na jednotlivce, rodiny s dětmi a osoby ohrožené sociálním vyloučením. Práci s dětmi a mládeží se věnujeme ve středisku Nábřeží, Svatoplukova a Purkratice. Fungují zde předškolní kluby pro děti od 3 do 7 let a kluby pro školáky od 6 let. Jelikož se práce s dětmi neobejde bez konzultací s odborníky, navázali jsme spolupráci

s různými subjekty. Mezi zmiňované odborníky patří SPC, PPP, oddělení SPOD, oddělení školství mládeže a tělovýchovy, písecké mateřské a základní školy, logopedi, psychologové a další organizace.

Několikaletou spoluprací se základní školou J. K. Tyla v Písku jsme začali na jaře roku 2006. Z počátku byly naše kroky oboustranně nesmělé. Asi je přirozené, že než se navázaly vztahy s učiteli a domluvil se způsob spolupráce a předávání informací o prospěchu či výuce, někde to zpočátku skřípalo. Postupem času se tak nějak sama na základě dobré praxe nastavila pravidla komunikace. Vyústilo to z potřeb dítěte, rodičů, školy, NADĚJE.

Kluby doučování v NADĚJI navštěvují převážně děti romského původu, někdy přichází i se svými spolužáky, pomáháme i dětem cizinců. Vědí o možnosti doučování od svých vrs-

tevníků a starších sourozenců, od rodičů, učitelů. Mladší děti chodí na doučování většinou pravidelně, někdy i denně, udělají si domácí úkoly, prvňáci se učí číst, psát a počítat. Procvičujeme probírané učivo ze školy zábavnou formou, pomocí různých pomůcek a pracovních listů „šitých na míru“. Děti z vyšších ročníků přicházejí individuálně podle potřeby, když potřebují pomoc s přípravou referátů na dané téma, anebo připravit počítačovou prezentaci. Podle našich zkušeností se u dětí, které dochází pravidelně, alespoň 3–5x týdně výsledky ve škole zlepšují nebo alespoň udrží na stejné úrovni. Spolupráci školy a NADĚJE si obě strany chválí, při případném výskytu potíží se navzájem kontaktujeme. Konzultace s učiteli probíhají různým způsobem, osobně, po mailu či telefonicky. Z počátku bývají konzultace intenzivnější, po navázání spolupráce dle potřeby zúčastněných stran. V součinnosti se školami v Pís-

ku, sociálními pracovníky NADĚJE, SPOD nebo Arkády se nám daří nabízet služby i dětem, které k nám dosud nedochází a v případě jejich zájmu se doučování domlouvá individuálně. V klubech doučování nabízíme i pomoc s přípravou na reparáty během letních prázdnin, vysvětlíme probíranou látku, pomůžeme s procvičením.

Vzdělávání v předškolních klubech probíhá ve třídě s menším počtem dětí a logopedickou prevencí. Jinak je výuka dětí obdobná jako v mateřské škole. Lektorky se věnují v rámci osobních konzultací a rodičovských klubů i rodičům. NADĚJE spolupracuje nejen se základní školou, ale i s jejími mateřskými školami.

Přes osobní vztah s vedoucí učitelkou MŠ na Fügnerově náměstí vznikl před sedmi lety nápad, jak přiblížit dětem z předškolních klubů klasickou školku. Nápad byl na světě, ale bylo potřeba získat souhlas pana ředitele ZŠ. Následovalo jednání s předáním informací a sjednocení našich představ o pobytu v MŠ a uskutečnil se pilotní adaptační den. Děti si pobyt v MŠ užily, byly nadšené, že se mohly podívat do „velké“ školky. V dalších letech proběhly v posledních měsících školního roku ještě další adaptační dny ve jmenované MŠ.

V říjnu 2015 se NADĚJI naskytla možnost využít několikaletých zkušeností z práce s dětmi a mládeží a základními a mateřskými školami a připravit obsah projektu. V rámci projektu „Bez obav spolu“ spolupracovala NADĚJE od 1. 7. 2016 – 30. 6. 2019 se třemi píseckými základními školami a jejich mateřskými školami. Jednou z aktivit projektu bylo doučování dětí ze základních škol, v rámci fungování předškolních klubů byla realizace adaptačních dnů v mateřské škole, které měly motivovat děti a jejich rodiny k docházce do MŠ, aby se předcházelo předsudkům. Škola

J. K. Tyla se také připojila jako partner projektu.

Díky adaptacím stále dochází k prohlubování vzájemné spolupráce mezi lektorkami předškolních klubů a učitelkami MŠ. Lektorky jsou přítomny při adaptačních dnech s dětmi, účastní se aktivit ve spolupráci s učitelkami mateřské školky. Adaptační dny v 5. MŠ na Fügnerově náměstí při základní škole J. K. Tyla probíhají nadále úspěšně. S podporou pana ředitele a vedoucí paní učitelky se můžeme osobně setkat s učitelkami MŠ. Výborně vždy připravují děti v MŠ na adaptaci dětí z předškolních klubů NADĚJE. Děti ze třech předškolních klubů se seznamují s režimem, pravidly, prostředím, dětmi i paními učitelkami.

Přínosem projektu byla i vzájemná výměna zkušeností v rámci inkluzivního vzdělávání, asistence v mateřských školách a konzultace o způsobech plnění povinného vzdělávání předškoláků. Proběhla i výměna poznatků ohledně fyzické zdatnosti dnešních dětí, jazykové bariéry dětí z rodin cizinců a vad v řeči malých dětí v důsledku hojného využívání moderních digitálních technologií.

Nejen projekt „Bez obav spolu“ vytvořil prostor pro fungování a roz-

šíření nabídky předškolních klubů, klubů doučování a další spolupráci s organizacemi a školami. NADĚJE připravila následující projekt „Vzdělání pro všechny výhodou (3V)“ s registračním číslem CZ.02.3.61/0.0/0.0/16_039/0011718., podpořeného z Evropské unie, v rámci operačního programu OP VVV na období od 1. 7. 2019 do 30. 6. 2022.

Velmi náš těší, že se Základní škola J. K. Tyla v Písku opět připojila ke spolupráci s NADĚJÍ. Máme velkou radost a bereme to jako ocenění naší práce s dětmi. Nadále tedy probíhají setkání s učiteli a asistenty žáků, různé společné konzultace s lektorkami, s rodiči a psychologem školy, potkáváme se na pracovních skupinách ohledně vzdělávání a inkluze v Písku. Spolupracujeme i s učitelkami MŠ při individuálním vzdělávání dětí v našich předškolních klubech, při přípravách dětí k zápisům do školek, lektorky zprostředkovávají potřebné informace rodičům dětí.

Věříme, že vztahy s pedagogy v mateřských školách i na základní škole jsou nastaveny na vzájemné důvěře a s cílem pomoci dětem, co nejvíce je to možné. Pan ředitel i učitelé jsou naší spoluprací nakloněni a jsou vždy velmi vstřícní, což velmi oceňujeme. Děti, učitelé a vychovatelé základní

kresba: Nicole Müllerová, 6.C

Třicítka na krku

školy J. K. Tyla a mateřských školek se připojují i k dalším akcím NADĚJE. Zúčastňují se každým rokem

výtvarné soutěže, která vrcholí vernisáží v dubnu a navštěvují Den dětí s NADĚJÍ v Palackého sadech. Naše mu partnerovi, škole J. K. Tyla, přejeme další úspěšná léta, dobré učitele

a pilné a zvědavé žáky. A těšíme se na spolupráci v dalších letech.
Za NADĚJI

*Hana Šefránková,
vedoucí práce s dětmi a mládeží*

30. narozeniny jsme oslavili tancem

V letošním roce Tylovka slaví třicáté narozeniny. Protože žádná oslava se nemůže obejít bez tance, letošní program již tradičního večera V tanečním rytmu byl věnován těmto kulatým narozeninám.

Na úvod vystoupil taneční kroužek Berušky. Tento kroužek navštěvují žáci 1. stupně. Dvacet dva let se jim věnují paní učitelka Zuzana Bínová a paní vychovatelka Marcela Lejčarová. Svými vystoupeními dělají v průběhu školního roku radost rodičům, seniorům v Domovince a návštěvníkům píseckých slavností.

Další choreografii předvedli žáci 1. D. Zvolili si píseň Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře Stromy. Své vystoupení věnovali třicetiletým ja-

vorům, které jsou vysazeny před školou a škola je má i ve svém znaku.

Na Tylovce to žije nejen tancem, ale také sportem. Radost z pohybu byla inspirací pro taneční číslo žáků 5. C, kteří ho pojmenovali Žijeme sportem.

Do programu se také zapojila třída 1. A se svým vystoupením Slavíme se školou.

Třída 4. C zatančila na skladbu Pátá z muzikálu Rebelové.

K tanečnímu vystoupení třídy 2. B zazpívala Hana Zagorová píseň Kamarád. S choreografií paní učitelce Zuzaně Bínové pomáhaly její dvě bývalé žákyně Monika Košťálová a Denisa Krausová ze 7. B.

Že to ve škole žije i o přestávkách, o tom nás přesvědčily třídy 4. A a 4. C.

Pravidelně od 1. třídy se programu účastnila děvčata z 6. D. Letos si připravila tanec s názvem Světlušky.

Během večera se také představil DTCS Louisiana a dvě ukázky si připravil i TK line dance, který na škole již 10 let vede paní vychovatelka Marcela Lejčarová.

Správná oslava nemá nouzi o překvapení. O první se postaral pan ředitel Pavel Koc, který s paní učitelkou Janou Mohňanskou zatančil dva tance, quickstep a jive. Co se ve škole děje, když ji opustí žáci i personál, nám zatančila paní zástupkyně Alice Bláhová společně s odvážlivci z řad pedagogických pracovníků. Prostě myši mají pré.

Taneční večer navštívili i hosté ze Španělska, Bulharska a Litvy, kteří přijeli navštívit naši školu v rámci mezinárodního projektu Erasmus.

Marcela Lejčarová

Tylovka na festivalu Stříbrný vítr

Ve dnech 7. - 9. 2. 2020 se konal v divadle Pod Čarou 2. ročník festivalu amatérské divadelní scény Stříbrný vítr. Sešlo se zde 11 ochotnických divadel ze všech koutů naší země a přinesly notnou dávku zábavy, poznání i ponaučení. V této přátelské atmosféře dostaly šanci se předvést a potěšit plný sál diváků oba dva dramatické kroužky z naší školy, které byly zařazeny do doprovodného programu festivalu.

Malý dramafák paní učitelky Milady Uhlíkové se představil s pohádkou O zmrzlém králi, kterou jste měli v květnu 2019 možnost vidět na akademii školy. Děti vyvolaly svým milým a bezprostředním výkonem ne jeden úsměv na tváři všech přítomných.

Dramatický kroužek 2. stupně paní vychovatelky Pavlíně Franců předvedl kramářskou středověkou píseň Zlatí Přemyslovci, pro kterou se stala inspirací pověst Bohatý Písek z knihy Heleny Lisické Zrcadlo starých časů. Za kytarového doprovodu Tomáše Franců si diváci vyslechli příběh králů Václava I. a jeho syna Přemysla Otakara II. o tom, jak si tyto panovníci oblíbili město Písek a proč

ho rádi navštěvovali. Obrázky k písni namalovala loňská absolventka naší školy Denisa Oblouková.

Po představení zazněl od jednoho z diváků názor, že byl během hry hrdý na to, že je Písečák. Což nás samozřejmě těší. Porotce festivalu, MgA. Tomáš Žižka, scénograf, režisér a pedagog DAMU, projevil zájem o Přemyslovce na letošní Pískoviště, které má celé na pově. Tématem této již tradiční píscké akce je 777 let od první písemné

zmínky o Písku, takže by písnička do jeho scénáře zapadla. Chtěl by zařadit i další pověsti o Písku, které jsme shodou okolností také na akademii školy uvedli. Takže uvidíme, jak se bude spolupráce vyvíjet dál!

Na závěr bych chtěla poděkovat všem dětem, které v sobotu do divadla přišly a potěšily diváky.

Pavčina Franců

Mezinárodní projekt Erasmus+ - Let's Play Together – první schůzka

V letošním školním roce jsme zahájili další mezinárodní projekt Erasmus. Tentokrát na téma Let's play together – Pojďme si společně hrát. Našimi partnery jsou školy v Litvě, Bulharsku a Španělsku. Prozatím jsme se setkávali pouze na platformě eTwinning a přes emaily. V neděli 1. března jsme se tedy viděli poprvé naživo.

Naši hosté byli očekáváni na pražském letišti. Jen aby všichni v pořádku přilétli! Úderem desáté hodiny jsme se setkali se španělskými kolegy a dětmi, po poledni přilétli Litevci a večer Bulhaři. Celkem tedy 6 učitelů a 17 dětí. Autobusem jsme se přepravili do Písku na ubytování nabrat síly na celý týden pilné práce. Na parkovišti už nás netrpělivě očekávaly hostitelské rodiny.

V pondělí ráno jsme naše hosty přivítali u nás ve škole v aule. Všichni jsme měli připravené prezentace o našich městech a školách. Co do počtu žáků je s námi srovnatelná španělská škola, litevská a bulharská jsou menší. Po prohlídce školy byli naši hosté nadšeni, jak je naše škola hezká, plná světla a barev. Potom se naši žáci sešli ve třídě a v mezinárodních týmech vyráběli plakáty na téma Můj oblíbený sportovec. Svou práci potom museli samozřejmě odprezentovat. Odpoledne měli žáci program se svými hostiteli a dospělí čekali prohlídka Písku. Večer jsme navštívili píseckou Kozlovnu a hosté ochutnali české jídlo.

V úterý nás překvapil déšť, ale ani to nás neodradilo od výletu do Českého Krumlova a Českých Budějovic.

V Krumlově jsme společnými silami zdolali zámekovou věž a někteří také navštívili Muzeum tortury na náměstí. Naše litevské kolegyně také neodolaly trdelníku se zmrzlinou! V Budějovicích jsme navštívili muzeum, prohlédli jsme si náměstí a celé historické centrum. Španělské kolegyně dostaly chuť na nějakou českou dobrotu, a tak dostaly lívance s borůvkami. Moc jim chutnaly.

Ve středu byla pro naše kolegyně naplánována návštěva v hodinách. Navštívily hodinu zeměpisu, matematiky a angličtiny. Naše děti dostaly velkou pochvalu za to, co všechno během vyučovací hodiny stihnou udělat. Středeční odpoledne jsme strávili výletem na krokodýlí farmu do Protivína. To se našim hostům moc líbilo, tvrdili, že nic podobného ještě neviděli.

Čtvrtek byl věnován projektovému jednání koordinátorů. Naplánovaly se termíny dalších projektových schůzek a zhodnotily se dosavadní aktivity. Kolegyním z Bulharska a Španělska, které dělají první projekt, jsme společně představili portál Mobility Tools, do kterého se zaznamenávají všechny výjezdy a výdaje. Odpolední výlet na Hlubokou byl plný krásného počasí a sluníčka. Hostům se Hluboká moc líbila, prohlédli si nádvoří zámku a zámekový park. Večer jsme společně navštívili společenský večer naší školy V tanečním rytmu. Kolegyně ocenily, kolik tu máme šikovných dětí, ale také to, kolik učitelů a rodičů se podobných akcí účastní. Večeře v restauraci Na Ostrově potom příjemně završila celý den.

Ani jsme se nenadáli a byl tu pátek! Děti čekala opět práce v mezinárodních

týmech – vyráběly se plakáty Můj týden s hostem – Můj týden v Písku. Během práce bylo vidět, jak se děti spřátelily a jejich vzájemná komunikace byla prostě skvělá. Všechny děti spolu mluvily anglicky – prostě musely! Vznikly krásné plakáty, děti si je samozřejmě odprezentovaly. Poslední odpoledne v Písku dostali všichni, děti i učitelé, volno na poslední nákupy a přípravu na večer. To nás čekala závěrečná party a předání certifikátů o účasti na projektové schůzce. Večer jsme se všichni sešli v naší jídelně – hosté, hostitelé i jejich rodiče. Maminky se postaraly o skvělé občerstvení, k dispozici byla dokonce i čokoládová fontána, kterou nám zprovoznil pan vedoucí jídelny. Po slavnostním předání certifikátů jsme si všichni pochutnali, prohlédli jsme si plakáty, které děti vyrobily, a také fotografie, které během celého týdne vznikly. Bylo to moc fajn.

V sobotu brzy ráno jsme naše hosty vyprovodili k autobusu, který je odvezl na letiště do Prahy. Hostitelské rodiny přivezly své hosty. Trvalo docela dlouho, než jsme se všichni rozloučili, naposledy vyfotili a slíbili si, že se brzy uvidíme. Dokonce jsme zahlédla i pár slziček... Za celý týden se z nás stali přátelé. Děti si vyzkoušely svou znalost angličtiny a samozřejmě se se svými hosty navzájem naučily i pár slovíček ve svém rodném jazyce. Pevně doufám, že všichni zůstaneme v kontaktu.

A co říct závěrem? Schůzce předcházely dlouhé přípravy, a přesto neuvěřitelně rychle utekla. Doufali jsme, že přijedou milí lidé – a nespletli jsme se. Přáli jsme si, aby se u nás hostům líbilo – a ono se jim tu opravdu líbí.

lo. Doufali jsme, že jim u nás bude chutnat a oni byli nadšení. Hlavně z naší školní jídelny! Plánovali jsme společně udělat spoustu práce, a to se nám také povedlo. Takže stručně řečeno: bylo to super a těšíme se na příští schůzku!

Na závěr si neodpustím ještě pár osobních slov. Chtěla bych poděkovat svým kolegyním, kolegům a v neposlední řadě vedení naší školy, že v nich mám obrovskou podporu. Také díky všem hostitelským rodinám, které měly doma vlastně jedno

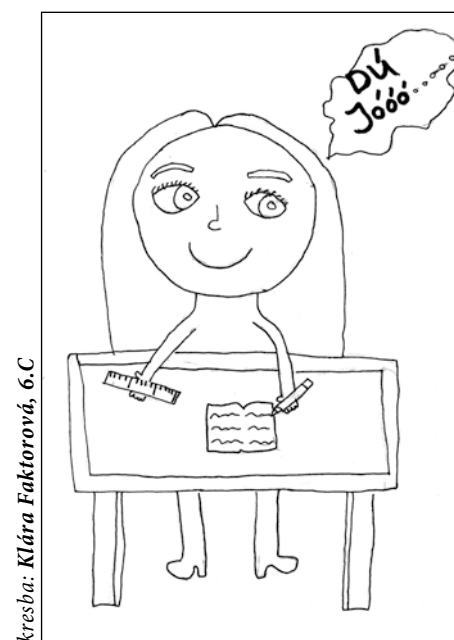
dítě navíc, a také všem svým žákům – Erasmus kolegům, kteří se o své hosty ukázkově postarali. Byli jste všichni skvělí!

Pavlaína Reinišová,
koordinátorka projektu

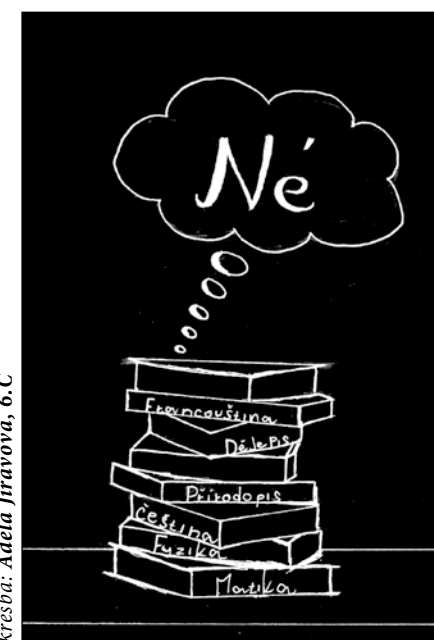
Domácí úkoly ano nebo ne?

Tento článek vznikl v prosinci 2019 jako vyhodnocení průzkumu mezi pedagogy školy, který pan ředitel zadal, aby bylo všem jasnější, jak že to vlastně s domácími úkoly na Tylovce je. Do lednového čísla se nevešel kvůli rozsahu, na březnové schůzky rodičů nedošlo a v tomhle čísle je článek trochu ve stínu jiné diskuse o domácích úkolech v době koronavirové.

Prosíme tedy čtenáře o čtení zpětnou perspektivou cca čtvrt roku zpět, i když mnohé je platné i pro současné okamžiky... Tolik na vysvětlenou.

kresba: Klára Faktorová, 6.C

kresba: Adéla Jiravová, 6.C

Problematika domácích úkolů je v současné době celospolečensky diskutována. I já jako ředitel školy dostávám někdy dotazy rodičovské veřejnosti, žáků samotných i vyučujících. Tato otázka se čas od času propírá např. i v médiích, a to často zkratkovitě a zkresleně. V dobách, kdy jsme já, většina mých kolegů a kolegyně, a troufám si říci, že i většina rodičů našich žáků, chodili do školy, nebyla tato diskuse možná, resp. nikoho vlastně nikdy nenapadlo, že by to mohlo být jinak. To ale neznamená, že vše staré je zákonitě dobré, nebo zákonitě špatné.

Od samého začátku této diskuse zastáváme jako škola názor, který by se dal jednoduše shrnout do tvrzení, že domácí úkol je dobrý sluha, ale zlý pán.

Podobně se k domácím úkolům staví ve svém oficiálním vyjádření z dubna 2018 i Česká školní inspekce. Celé stanovisko najdete v informačním bulletinu ČŠI <https://www.csicr.cz/cz/Dokumenty/Informacni-bulletin/Informacni-bulletin-Ceske-skolni-inspekce-04-2018>. Tento příspěvek jsme již také sdíleli na webu školy.

Z jeho obsahu vybírám několik základních myšlenek.

Využívání domácích úkolů jako pedagogického nástroje je bezpochyby plně v souladu se školským zákonem. Domácí úkol se zadává v zájmu upevnování znalosti žáka, příp. pro zopakování učiva, v zájmu ukotvení jeho pracovních návyků apod. Úkoly by měly vést třeba k procvičování či lepšímu pochopení již probraného učiva, naopak by neměly suplovat práci pedagogického pracovníka. Domácí úkoly by měly být přiměřené jak z hlediska obsahové náročnosti, tak z hlediska jejich rozsahu a četnosti zadávání, měly by být motivační, pro žáky alespoň něčím atraktivní, v optimálním případě by měly zohledňovat také zájmy žáků i efektivní pedagogické principy (např. domácí úkol jako součást projektové výuky, domácí úkol založený na kooperativních činnostech apod.) a neměly by přispívat k přenášení zodpovědnosti za vzdělávání na rodinu (ta se má věnovat hlavně výchově a naopak nepřenášet na školu odpovědnost za výchovu). Nejde tedy ani tak o to „zda“, jako spíše o to „jak“.

Obecně platí, že škola může hodnotit domácí úkoly pouze v případě, že je tato možnost zakotvena v pravidlech hodnocení jako nutné součásti školního řádu. Platí však také, že k hodnocení domácích úkolů je třeba přistupovat velmi citlivě. Jsou-li domácí úkoly hodnoceny, pak by mělo jít o jednu z mnoha složek, které se na celkovém hodnocení úrovně znalostí a dovedností žáka podílejí.

Na sklonku roku 2019 jsem také proto zadal vyučujícím jako dobrovol-

ný úkol anketu k domácím úkolům, abych zjistil, jak to vlastně s domácími úkoly na Tylovce je. Odpovědělo celkem 30 pánů učitelů a paní učitelek (někdy ne na všechny otázky). Vše bylo zpracováno systémem

A co jsem zjistil? Čtete sami níže. Nicméně ve zkratce se dá říci, že učitelé o domácích úkolech přemýšlejí, jejich zadávání a případné hodnocení se liší předmět od předmětu a jejich pojetí není odlišné od výkladu ČŠI a praxi jiných škol.

Považujete domácí úkoly za důležité? ANO 22, NE 8

Z jakého důvodu ne/považujete domácí úkoly za důležité?

Nejčastěji zaznívá: opakování, připomenutí, zpětná vazba, procvičení... Vybírám několik příkladů.

Je to vzdělávací příležitost, hodiny nestačí na důkladné procvičení a zažití. Je to i zpětná vazba pro rodinu o tom, co se ve škole probírá. Mohou sloužit žákovi jako zapětná vazba, do jaké míry zvládá probrané učivo, umožňuje mu bezpečně pracovat s chybou, může být prostředkem žákovy seberealizace, prostředkem k probuzení vnitřní motivace žáka, jsou-li zadávány pravidelně, jsou součástí denního řádu žáka a prohlubují smysl pro povinnost. Nyní učím první třídu, bez domácího desetiminutového procvičování se některé děti v první třídě číst nenaučí. Společné čtení ve škole toto nenahradí. K pokroku v cizím jazyce je podle mě nutná i domácí příprava, především k naučení slovíček/nepravidelných sloves atd. Rodiče poznají, co se ve škole učíme. Děti si zopakují a procvičují probranou látku (automatizace např. násobilky, početních spojů), zkontrolují si stav aktovky, penálu, rodiče mají přehled o učivu. Říkáme tomu domácí příprava. Nejsou pravidelné, slouží jako kontrola pochopení probrané látky ve škole. Rodiče ve většině případů chtějí úkoly. Domácí příprava je jedna

z forem přípravy na vyučování, samostatné opakování a procvičování probraného učiva, získávání pracovních návyků. Schopnost umět se učit.

Učitel je tu od toho, aby učil žáky ve škole a ne doma. Někteří rodiče po mně požadují delší a složitější DÚ, s čímž se ne vždy ztotožňují. Klasické domácí úkoly vzhledem k povaze mnou vyučovaných předmětů nezadávám. Jde pouze o prezentace, které zadávám v rámci hodin. Žáci dostanou prostor si prezentace připravit ve škole, ale mohou ji samozřejmě „dolat“ doma. Žáci by se měli připravovat na hodinu i bez domácích úkolů.

Zadáváte žákům domácí úkoly?

ANO 25, NE 5

Zadáváné domácí úkoly jsou?

POVINNÉ 17, DOBROVOLNÉ 10

Jaký volíte postup, když žák domácí úkol nepřinese?

Odpovědi se samozřejmě liší dle toho, zda jsou povinné nebo dobrovolné. U těch povinných nejčastěji zaznívá: doplnění v dalším termínu, informace rodičům, evidence. Vybírám opět několik příkladů.

Povinný úkol dám možnost přinést dodatečně, po delší době si ho žák dovede ve škole. Ocením kladně ty, co ho přinesou. Neřeším to. Používám kladnou motivaci - za 4 vypracované a odevzdané dDÚ je odměna známka 1 (za 1 bod) - aktivita, jsou-li 4 po sobě následující DÚ správně vypracované, následuje další 1 (1 bod) - kvalita. Udělám si záznam, informuji rodiče na TS nebo KO jako o promarněné vzdělávací příležitosti. U projektu hodnotím nedostatečnou. Vyžadují, aby žák přinesl domácí úkol následující den. Úkoly jsou na bázi dobrovolnosti, takže je nehodnotím.

Hodnotíte domácí úkoly známkou? ANO 4, NE 11, NĚKDY 14

Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že krátká pasáž k zadávání a hodnocení

domácích úkolů do dokumentů školy se jeví jako potřebná a bude brzy detailněji a návodně zpracována i do školního řádu a pravidel hodnocení. Vše samozřejmě až po seznámení pedagogické rady a schválení školské rady.

Když už jsem začal psát toto zamyšlení, využiji příležitosti ještě k zodpovězení dalšího dotazu, který se týkal známek s mínusem v průběžné klasifikaci, které jsou součástí systému Bakaláři, a jejich matematicky vyjádřenou hodnotou mínusu jako půl další známky.

Do budoucna připouštím samozřejmě i nepoužívání mínusů, ale důvodem jejich použití je hlavně možnost diferenciaci hodnocení a rozšíření palety, stejně jako motivace žáků spíše než demotivace. Rozšíření palety např. na hodnoty čtvrt, půl a tři čtvrtě zatím Bakaláři negují jako marginální požadavek.

Musím předeslat snad známou věc, že systém Bakaláři nepoužívá jednoduchý systém aritmetických průměrů, ale systém přesnější, a to průměry vážené. Také to byl jeden z důvodů zavedení elektronické žákovské knížky. Kontrolní průměr tedy není stanoven jako aritmetický průměr, je zohledněna také váha známky daná typem známky (čtvrtletní písemná slohová práce má např. větší váhu než např. pětiminutovka z dílčího učiva). Známkám jsou v naší škole přidělovány váhy na stupnici nejdůležitější (3), důležitá (2) a méně důležitá (1). Přidělení váhy je na vyučujícím. Podrobnosti pravidel hodnocení výsledků vzdělávání žáků jsou uvedeny zde <https://www.zstylova.cz/?dokumenty=1156>.

Vybírám z mého pohledu podstatné: Učitelé ZŠ J. K. Tyla přistupují k průběžnému hodnocení vzdělávacích činností žáka s vědomím motivační funkce hodnocení a jeho formativního významu. Při hodnocení a při průběžné i cel-

kové klasifikaci pedagogický pracovník (dále jen „učitel“) uplatňuje objektivitu, přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi. Učitel zahrne v celkovém hodnocení kvalitu práce, aktivitu, píli, snahu a učební výsledky, jichž dosáhl za celé klasifikační období. Učitel hodnotí žáka za všech aspektů vzdělávacích činností v daném předmětu.

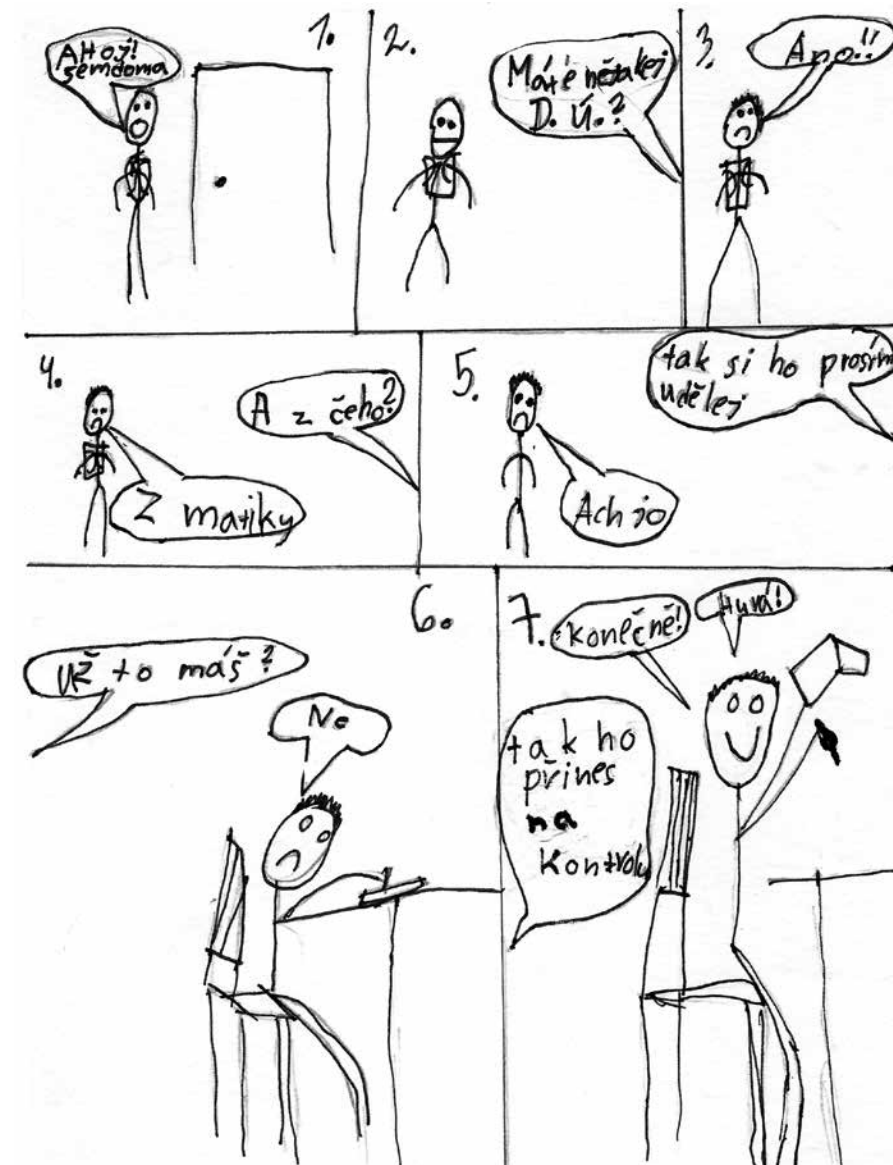
Také proto jsem se i zde zeptal kolegů a kolegyní na jejich pohled na věc.

Používáte známky s mínusem při průběžné klasifikaci?

ANO 27, NE 2

Jste si vědomi matematické hodnoty známky s mínusem jako +0,5 (tedy např. 1- je 1,5)? ANO 29, NE 0

Když bude mít žák na konci roku vážený průměr 1,50 nebo 2,50... Ja-

kresba: Martin Seidl, 6.C

kou známku od vás na vysvědčení dostane?

Rozhoduji se na základě pravidel hodnocení a splněných požadavcích pro daný předmět, s nimiž v rámci hodnocení předmětu a sebehodnocení žáků pracuji. Pokud žák pracuje v hodině a je celkově aktivní, tak samozřejmě tu lepší. V pololetí dám většinou tu lepší známku s tím, že na konci roku si to vyberu, tedy pokud na konci roku bude opět mít nerozhodnou známku, dostane tu horší. Zváším jeho aktivitu, snahu, ale většinou se přikloním k lepšímu hodnocení. Podle toho, jak daný žák pracuje v průběhu roku. Vážený průměr je pro mě při celkové klasifikaci pouze pomocným ukazatelem. Tu, kterou si zaslouží :-). Vážený průměr je dle mého názoru pouze

jedno hledisko hodnocení. Zohledňuji míru snahy žáka, kvalitu práce (samostatná práce, ve skupině, dokončení práce), samostatnost, jeho postoje ke vzdělání, speciální vzdělávací potřeby... Asi by také záleželo na celkové práci žáka v hodině, která by se měla brát v potaz. Případně bych žáka ještě přezkoušela a poté se až přiklonila k nějaké známce. Zohledním především jeho přístup ke studiu, celkovou aktivitu/ pasivitu v hodinách, snahu. Navíc nabídnu možnost opravy nebo vylepšení známky/ dobrovolného referátu atd. ke zlepšení známky. Hodnotím i snahu, jeho předpoklady, přístup ke školním povinnostem. Je to individuální, ale většinou (pokud je vše ostatní v pořádku a známku jsou vyrovnané) hodnotím lepším stupněm.

Závěrem této části musím konstatovat, že podle mých zkušeností kolegové a kolegyně přistupují k hodnocení výsledků vzdělávání žáků s celostním pohledem a snaží se dosáhnout vzdělávacího maxima každého žáka. U mínusů jsou si vědomi matematické hodnoty a stejně tak věc komunikují směrem k žákům. Rychlý průzkum ve vyšších ročnících toto vnímání a shodu jednoznačně prokázal. Věřím tedy kolegům, že jim jde o to najít v dětech to nejlepší a mínus je tu pro to, aby pomohli spíše v situacích, kdy nechtějí dát horší známku. Věřím i jejich pedagogickému citu a zkušenostem.

Navíc i pohled na známkování se mění jak v odborné a laické veřejnosti, máme za sebou i semináře k podpoře formativního hodnocení, snažíme se zaznamenávat moderní trendy. I zde budeme usilovat o doplnění a přesný popis pravidel hodnocení.

Ještě jednou přeji všem našim čtenářům z řad pracovníků školy, žáků i rodičů v novém roce 2020 nadhled, otevřenou mysl, optimismus, chuť pracovat na věcech společných a sdílení vize školy, kde si každý najde to svoje.

Pavel Koc, ředitel školy

Osmičky na exkurzi ve Volyni

Všichni jsme se měli sejít v 7.30 u Elimu a všichni tam také byli. Tedy až na mě. Přiznávám, že můj pozdní, mírně troufalý příchod v 7.35 nebyl nějak zvlášť nenápadný, a když jsem konečně vpadla do autobusu s omluvou na jazyku, nakonec mě stejně umlčeli ne příliš pozitivní pohledy řidiče, učitele a mých spolužáků.

Až do poslední chvíle naší cesty mi nebylo tak úplně jasné, kam to vlastně jedeme. Jediné, co jsem věděla, byl fakt, že bychom se měli jet podívat do nějaké střední školy. Takže když jsme zastavili před Střední průmyslovou školou ve Volyni, nestačila jsem se divit.

Škola už od prvního okamžiku zářila novotou a bylo vidět, že je moderně zařízená. Prošli jsme přes dvůr až do školní budovy a pokračovali dále až do auly.

Tam nás čekala přednáška, svým způsobem byla opravdu zajímavá, ale přece jenom, pro mě, jako výtvarně založeného člověka, byla ranní dávka přednesu o elektřině, teple a zpracovávání dřeva trošku moc.

Jakmile jsme začali procházet školní budovou více do hloubky, uchvátilo mě druhé patro, kde byly všude po stěnách vystavené výkresy a modely

žáků. Potom jsme navštívili tělocvičnu, posilovnu, knihovnu, počítačovnu a na závěr velmi dobře vybavené dílny, kde nás učitel praktické výchovy seznámil s funkcí současných moderních strojů, kde studenti vykonávají svoji praxi.

Jako třešničku na dortu jsme měli slíbený oběd, kvůli kterému jsme museli vyjít šileně vysoký kopec, abychom se dostali až do jídelny. Musím ale ještě přiznat, že ten řízek stál opravdu za to.

Ale vůbec celá exkurze byla fajn, dozvěděli jsme se mnoho zajímavého a možná někteří z nás už začali uvažovat o studiu na této střední škole.

Tereza Krákorová, 8. A

Každý rok si členové školního Ekotýmu berou na starosti děti z 1. tříd a učí je ekologickému chování v přírodě i ve městě.

Tentokrát se zaměřili na pravidla chování při nalezení mláděte divokého zvěře v lese, třídění odpadu v domácnosti, šetření vodou a energiemi a ochranu čistoty vod. Letos vedl Ekotým dlouholetý člen Oliver Němeček a za svou práci sklidili všichni obdiv a poděkování. Tak zase za rok, i když v jiném složení.

Yvona Zuntová (koordinátorka EVVO)

Ekotým učí 1. třídu

Afrika vernisáž výstavy školní minigalerie

Od úterý 25. 2. 2020 se chodba v přízemí u hlavního vchodu zaplnila lvy, antilopami, slony, ale i dalšími africkými artefakty, jako jsou domorodé masky a bubínky. Jsou zde totiž vystaveny výtvarné práce, které vznikaly v loňském roce jednak v hodinách výtvarné výchovy, jednak v rámci výtvarného kurzu v přírodě.

Motivy, které na zdech uvidíte, se chystáme na jaře přenést po dohodě s nájemníky na zdi průchodu ve směru do Tyršovy ulice. Vchod se tak stane důstojnou branou do školy, kde se výtvarnému umění daří.

Na vernisáž přijal pozvánku náš milý host zoolog RNDr. Karel Pecl, externí pracovník Záchrané stanice živočichů Makov na úseku environmentální výchovy a stálý spolupracovník Prácheňského muzea v Písku. Kromě úvodního slova si připravil pro výtvarníky přednášku o své expedici do JAR a Namibie. Vše doprovodil také fotografiemi, domorodou hudbou a zvuky zvířat. A také jsme se dozvěděli, jaké zvuky vydává žirafa...

Bylo to povedené tvoření a povídání. Děkujeme všem výtvarníkům, dále všem, kteří se podíleli na instalaci výstavy a samozřejmě všem pedagogům pod vedením paní učitelky Šrůtové a paní učitelky Hralové.

Pavel Koc

Den civilní obrany na Tylovce

Krizová situace a nehoda... Ať už ji zaviníme nebo ne, můžeme se s ní setkat v podstatě na každém kroku. Mimo jiné právě proto se na ZŠ Tylova konal už tradiční den CO. Vše probíhalo v úterý 21. ledna 2020 za přítomnosti Policie ČR, Městské policie, zdravotní záchranné služby a hasičů.

Cílem tohoto dne je seznámit žáky s danou tematikou v rozsahu přiměřeném věku. Děti by se měly naučit chránit nejen sebe, ale i ostatní osoby. V případě, že už se taková nehoda stala, by měly vědět, jak postupovat nebo na koho se obrátit s prosbou o pomoc.

První ročníky se učily, co je to evakuační zavazadlo a jak ho zabalit, druhé ročníky zase jak postupovat v případě požáru. Povodně a zátopy byly tématem ve třetích třídách a země se trásla pod 4. ročníky. Ty totiž měly témata týkající se sesuvu půdy, zemětřesení a sopečných výbuchů. Páté ročníky se chránily před blesky a nepříznivým počasím. Pozadu nezůstal ani druhý stupeň, kde byla zajímavá témata - radiační havárie jaderných energetických zařízení, havárie s únikem nebezpečných látek, teroristické akce a další mimořádné události.

Zdravotnický kroužek školy připravil pro žáky praktické dovednosti formou hry ve spolupráci s žákyněmi Střední zdravotnické služby. Velmi zajímavá byla pro žáky 6. ročníku i návštěva hasičské stanice v Písku či stanice záchranné služby v písecké nemocnici pro deváťáky. Velmi ochotní s předáváním svých zkušeností byli i příslušníci Policie ČR a Městské policie.

Všichni však společně doufáme, že tyto nově nabyté znalosti a dovednosti budeme muset během našeho

života použít minimálně, nejlépe vůbec. A pokud taková situace nastane, že jsme právě díky tomuto dni v někom probudili nebojácného hasiče, neohroženého policistu nebo anděla strážného v podobě záchranáře

zdravotní záchranné služby. A v neposlední řadě, že v sobě všichni našli občana, který ví, jak se v takových situacích chovat, a je ochotný pomoci, protože takových lidí není nikdy dost.

Velké díky patří také všem složkám, které se zúčastnily - Policii ČR, MP Písek, HZS a ZZS.

Zuzana Arnicanová a Robert Deme

Komenský a my

22. 1. a 23. 1. proběhla na naší škole dvouhodinová přednáška pro osmé ročníky v rámci projektu Komenský 2020. Přednáška byla zajímavá, ale také velmi poučná. Seznámi-

la nás s poměrně těžkým životem a významnými literárními díly Jana Amose Komenského. Také nám přiblížila jeho pohled na svět a jeho pedagogické názory, které jsou prak-

tickovány dodnes. Paní přednášející nám ukázala zajímavě zpracovanou časovou osu Komenského života a každý z nás si pak zkusil vytvořit svou vlastní.

Projekt vznikl u příležitosti 350 let od jeho úmrtí. Cílem je přizvat národ k dokončení jeho knihy „Obecná porada o nápravě věcí lidských“, kterou tvořil skoro celý život, ale nedokončil ji.

Veronika Hodíková, 8. B

Tylovka pomáhá orientačním během

Ve čtvrtek 27. 2. uspořádala ZŠ J. K. Tyla a SRŽPŠ ve spolupráci s Orientačními sporty Písek (Opi) večerní orientování po škole. Cílem bylo vybrat prostředky na rehabilitační pobyt pro Mirečka Birnbauma, který trpí Duschennovou svalovou dystrofií.

Akce se zúčastnilo 40 závodníků z řad orientááků, našich dětí, rodičů i učitelů. Závodilo se po celé škole a orientace byla nelehká. Připraveno bylo dvacet kontrol a v prvním kole bylo potřeba oběhnout všechny ve správném pořadí. Druhé kolo bylo o poznání snazší. V limitu deseti minut měli závodníci za úkol oběhnout v libovolném pořadí všechny kontroly, které se nacházely ve škole.

Pro závodníky bylo připraveno drobné občerstvení, které jim po vydařeném závodě určitě přišlo vhod.

Všem kolegům děkujeme za podporu a pomoc, všem závodníkům za účast a hodnotný příspěvek!

Kateřina Jandová

Vaříme bez maminky

Dnes vás naučím, jak si upéct sladoučkou **míša řezy**.

Na těsto budu potřebovat:

5 lžic polohrubé mouky
3 vejce
4 lžice cukr krystal
1 lžička oleje
2 lžičky kakaa
půl lžičky kypřicího prášku

Krém (náplň):

půl másla
6 lžic moučkového cukru
2 lžice vanilkového cukru
1 kostka tvarohu
1 kelímek zakysané smetany

Připravím si 2 misky, jednu velkou a jednu vysokou.

Do vysoké dám bílky a do té druhé žloutky.

Bílky začnu míchat, až vznikne sníh. Potom začnu míchat žloutky a budu tam postupně přidávat mouku, cukr, olej, kakao, kypřicí prášek a nakonec sníh.

Připravím si dva plechy a položím si na ně pečicí papír.

Potom naliji na každý plech stejné množství těsta a dám to do trouby na 8–10 min.

Než se mi těsto upeče, nechám změkchnout máslo, rozmixuji ho a budu k němu přidávat všechny ostatní ingredience. Vše promíchám a nechám vychladit zhruba 10–15 min.

Po vychlazení potru jeden plát krémem a položím na něj druhý plát.

Nechám znovu zatuhnout, pak jen nakrájím a můžu podávat.

Dobrou chuť a ahoj u dalšího receptu.

Zdeňka Stuchlíková, 7. A

Naše domácí ZOO Strašilky

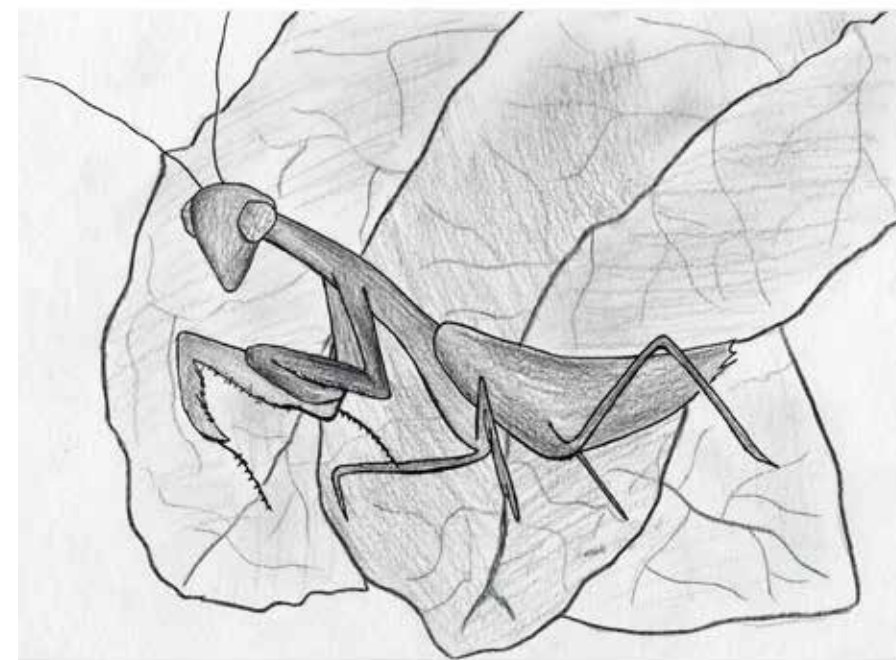
Pro chov se hodí skleněné, nejlépe lepené nádrže typu „akvárií“, které můžeme postavit na nejmenší stranu a z „víka“ akvária zakrytého dřevěným rámem s pletivem tak udělat snímatelnou boční nebo přední stěnu. Také obdobné nádrže s posuvnými nebo odklápěcími dvířky jsou vhodné, vždy v nich ale musí být zajištěno větrání v podobě zabudovaných pruhů pletiva. Menší a pozemní druhy mohou být chovány i v menších plastových krabicích. Konečně suchomilnějším strašilkám s potřebou většího větrání nejlépe vyhovují pletivové houseníky, které mohou mít skleněnou přední stěnu (vysouvací, otevírací, odklápěcí) nebo případně i plnou další stěnu. Jako pletivo je vhodný tak zvaný muší rozměr, popřípadě nerezavějící včelařské pletivo nebo jemné pletivo z mosazi. Protože strašilky některých druhů jsou schopné prokousat umělou hmotu, nelze doporučit plastové pletivo.

Strašilky jsou výlučnými býložravci, i když mohou při požívání rostlinné potravy bezděčně pozřít třeba vejčička nebo vývojová stádia jiného hmyzu. Při ledabylém vedení chovu se strašilky z žízně či hladu mohou okusovat v příliš nahuštěných chovech navzájem.

Řada druhů strašilek je monofágní. Takové druhy samozřejmě nejsou chovatelné, pokud není k dispozici vhodná živná rostlina nebo pokud není možné najít v naší květeně vhodný (obvykle systematicky příbuzný) druh, který strašilky budou ochotny přijímat bez následků jako náhradní potravu.

Na druhé straně stojí druhy polyfágní, schopné požírat nesmírně širokou škálu rostlin, mnohdy i jedovatých. Těchto druhů také není tolik.

Převážná většina druhů strašilek jsou druhy specializované na celou

kresba: Stella Sedláčková, 6.C

skupinu rostlinných druhů. Mnoho takových strašilek je v chovu schopno přijímat růžovité dřeviny. Protože v našich klimatických poměrech je důležité, aby potrava byla dostupná i během zimy, jsou tyto druhy krmeny obvykle ostružiníkem, který přetrvává zelený i přes zimu, není-li příliš velký mráz. Ostružiník lze pěstovat i v nevytápěném skleníku, jenž ochrání rostlinu před silnými mrazy. Pokud se už chovatel rozhodne si ostružiník opatřit, je dobré zakoupit beztrnou formu, a tak odstranit jedinou stinnou stránku ostružiníků, která značně znepráhňuje manipulaci. V létě je možné druhy přijímající ostružiník krmit i maliníkem

a růží, nejčastěji šípkovou. U kulturních odrůd růží pořizovaných v zahradnictví je ovšem velký problém s rezidui po toxických postřicích. To samé platí pro kapradiny, které jsou potravou barevně velice krásné strašilky *Oreophoetes peruana*, a to jak kapradiny pěstované jako pokojové rostliny, tak naše běžné lesní druhy kapradí a paprtek. Ani rostliny z blízkosti chemicky ošetřovaných ploch není vhodné používat ke krmění, mohou v horším případě způsobit ztrátu celého chovu. To samé platí pro rostliny rostoucí v blízkosti rušných dálnic a průmyslových.

Matyáš Dragoun, 8. A

Karneval školní družiny

V pátek 14. února se konal v tělocvičně ZŠ J. K. Tyla Písek tradiční karneval školní družiny.

Tentokrát se nesl ve valentýnském duchu a téma Láska se prolínalo soutěžemi, písněmi i tancem.

Více než 150 dětí v maskách se přišlo pobavit, zatančit si i zasoutěžit. Karnevalový maratón vyvrcholil vyhodnocením nejhezčích, nejvtipnějších a nejoriginálnějších masek.

Dorty a další sladké dobroty pro nás připravila paní Iveta Holečková z cukrárny Park Cafe 67, patří jí veliký dík.

Vlasta Vlasatá

Sedmáci na lyžáku

Poslední týden v lednu roku 2020 jel celý 7. ročník na lyžařský kurz. Vybraný byl jako obvykle hotel Kramolín, kde jsme byli ubytováni. Na svah se chodilo lyžovat tři-

krát denně. Na začátku kurzu se utvořilo několik skupin podle lyžařských dovedností dětí. Všichni byli moc zklamáni, když pan učitel Robert Deme musel odjet domů s chřipkou. Ve volném čas se děti navštěvovaly na pokoji, hrály hry a měly různé přednášky. Ke konci kurzu měl pan učitel Radek Duda narozeniny, a tak jsme mu připravili pořádné překvapení – byl zbombardován sněhovými

koulemi. Také jsme mu zazpívali narozeninovou písničku. Celý lyžák si všichni moc užili.

Nela Vancová, 7. A

Co vás napadne, když se řekne Lyžařský kurz? Lyže? Sníh? Něco v tom smyslu, ale ve skutečnosti to vypadá úplně jinak, než si my představujeme.

Na začátku je chaos, než se všichni a všechno naloží do autobusu, poté trochu delší, ale zábavná cesta autobusem. Po příjezdu povídání, vybalování a všeobecné seznamování s tím, jak to bude probíhat. Ovšem druhý den – ten rozhodně stojí za to!

Konečně nazujeme lyže, připneme si helmu a můžeme vyrazit na den plný úsilí a zábavy. A to ať už jste začátečník, nebo jste na lyžích jako doma.

Po hodinách na svahu se na pokojích hrály hry, po večeri byly zajímavé přednášky a nechybělo ani bodování pokojů. (Věc, která vás nakopne k tomu, abyste si udělali pořádek) 😊

Byl to týden, který nabízel vždy něco k zábavě. Jeden den, kdy se lyžovalo jen dopoledne, se jmenoval den odpočinku. Odpočinek v tom smyslu, že se provozovala jiná aktivita než lyžování. Sníh jsme vyměnili za vodu

v tekutém stavu a vyrazili do aquaparku.

Stručně řečeno, jsme na tomto kurzu nepotkali nikoho, komu by tento „špacír“ vadil a to jela spousta pesimistů. Třída 7. B si to velmi užila a všichni doufáme, že pokud tam pojedete i vy, bude se vám líbit stejně jako nám.

Filip Janíček 7. B

ZPĚTNÉ VAZBY OD DĚTÍ POSLEDNÍ DEN NA KURZU

Ubytování bylo dobré. Postele byly tvrdší, ale vyspala jsem se. Akorát sloupy mi dělaly potíže. Několikrát jsem se flákla do hlavy. Jídlo bylo občas horší, ale něco bylo dobré. Určitě bych sem jela znova. Nikdy jsem ne-lyžovala a naučila jsem se hodně. A občas mě štvali sousedi z patra. Každý den na nás někdo ťukal, a když nám vlezli do pokoje, nechtěli jít pryč.

Lyžák byl super.

Kačka Kolářová 7. B

Tento lyžák byl nejlepší, na kterém jsem kdy byla. Lyžování se mi strašně líbilo. Jen jsem se trochu bála. Příští rok bych jela klidně znova, protože jsem si to tu moc užila. Byla tu strašně moc sranda. Líbilo se mi hlavně, když jsem poprvé vlezla na jednu

POKRAČOVÁNÍ NA DALŠÍ STRANĚ →

sjezdovku, moc sem se bála, ale pak jsem na to přišla. Jsem ráda, že jsem mohla mít tyhle instruktory – Tomáše, Radka, Zuzku, Lišáka, Zuzku a Roberta. A potom je škoda, že se tu někdo zranil. A jsem taky ráda, že jsem se tu naučila hodně věcí, které jsem neuměla. Vážně je škoda, že lyžák není každý rok. Moc jsem si to užila.

Zdeňka Stuchlíková 7. A

Ubytování bylo docela dobrý, ale štvály mě tam ty sloupy, protože jsem si asi 10x ukopla palec a 20x se bouchla do hlavy. Strava: plýtvání na dětech. Moc malý porce, jídla byla klasická a i horší než ve školní jídelně. Zaměstnanci a hlavně majitel hotelu, byl velmi agresivní a nezdvořilý k zákazníkům a hlavně k nám dětem. PS: jsem zvyklá na větší luxus.

Karolína Tichá 7. B

Tento kurz byl super. Velice se mi líbil a doufám, že tuto srandu zažiju znovu. Líbilo se mi všechno – Lišák (náš instruktor), lyžování, jídlo. A co byla největší sranda? To bylo asi běhání za trest na sjezdovce. Několikrát jsem si rozbil h..u. Majitel byl super, byl vtipný, a pokud ho někdo vytočil, tak se tak naštval, až mu skoro praskla cévka. 😊 Moc se mi líbilo.

Aaron Havlík 7. C

Exkurze 8. B do Stožce

hrát, bavit se a prostě si užívat toho, že jsme spolu.

A co na to po příjezdu řekli moji osmáci?

- Bylo to super. Po příjezdu do Stožce jsme se šli ubytovat do pokojů. Jíst jsme chodili do restaurace U Pstruha. Jídlo bylo moc dobré. Mohli jsme si i přidávat. Snídaně byly formou švédských stolů. Jídla bylo dost, každý si přišel na své.

- První den nám nasněžilo, a tak jsme každou chvíli leželi ve sněhu, házeli po sobě sněhové koule a klouzali se po namrzlé silnici.

- Seznámili jsme se s Markétou, která pro nás připravila ekologický program o přírodě a spoustu různých her v přírodě. Večer byly noční hry.

- Domů si vezete ještě zážitky na celý život – kvůli kamarádům a náhodným situacím, které vznikají.

- Naše třída je skvělý kolektiv, i když to často tak nevypadá, zažili jsme spoustu blbin ve sněhu, válení se, koulování atd.

- Na naší exkurzi se mi nejvíc líbily procházky, protože jsme mohli blbnout ve sněhu.

- Bylo to moc fajn a těším se na další akci...

Martina Pobříšlová a 8. B

Moji milí osmáci, čeká nás další společná třídní akce (28. 1. – 30. 1.) a tou je tentokrát environmentální exkurze do šumavského Stožce. Kromě krásné zimní přírody na nás čeká Středisko environmentální výchovy, kde se zúčastníme několika programů. Hlavním cílem je vám přiblížit přírodu v Národním parku Šumava a to, co se v ní děje. Čeká nás také program o zvířecích pobytových znameních, o stopách, které zanechávají a o šelmách (hlavně ryši a vlci). Když bude sněhová nadílka dost bohatá, vypůjčí nám tam na některé aktivity i sněžnice. Jako obvykle si budeme

TVORBA DĚTÍ

Navzdory všem

(pokračování z minulého čísla)

„Vypadá to, že se naše noční akce ruší, Edriku,“ řekl Rodrik. „Avšak schůzi neruším. Čekám vás všechny za chvíli,“ dodal a pomalu odcházel na místo schůze.

Edrik ještě chvíli zůstal na hradbách a pozoroval nepřátelský tábor rozprostírající se v troskách vesnice, kde vyrostl. Vzpomínal na staré časy, jak si tam hrál se svým malým bráškou a sestrou. Dal by cokoli za to, aby se mohl vrátit do té doby a nemusel čelit téhle hroznému válce. Doufal a každou noc se modlil, aby jeho dva malí sourozenci byli v pořádku, když ale viděl barbarské způsoby nájezdníků, veškeré jeho naděje se začaly vytrácet.

Ještě chvíli přemýšlel a pak se vydal na místo schůzky. Než vstoupil do budovy, na chvíli se zastavil. Byla zvláštní tím, že schody do druhého patra nebyly zevnitř, nýbrž zvenku.

Možná, aby procházející nerušili stráž. Tajný tunel z hradu se avšak údajně nacházel v dolním patře. Kdyby se cokoli pokazilo, hodilo by se vědět, v jaké části místnosti je ukryt. Šel by se podívat, avšak čelil obavám, že bude-li přistižen, tak by si někdo mohl myslet, že zrádcem je on. V tom uslyšel zezadu známý hlas: „Barona smrt Alice velmi rozhodila, že ano?“ Byl to lord Richard. Měl na sobě kroužkovou zbroj, neboť šel na schůzi hned po tréninku vojáků, kteří zbyli. Výjimečně neměl svůj typický veselý pohled.

„Koho by také nerozhodilo, kdyby byl uvězněný ve svém vlastním hradě, zemřela by mu životní láska a kdyby věděl, že za několik hodin bude nejspíše mrtvý i on?“ odvětil Edrik.

„Nezapomínej, že nějaká šance je vždy. Ale s tím baronem jsi věděl,

jak jsem to myslel. Vzpamatuje se z toho?“

„Doufám, že mu na to alespoň vystačí čas. Ovšem nikdy jsem ho neviděl tak naštvaného...“

„Možná bychom se měli přesunout dovnitř. Ostatní na nás jistě čekají,“ ukončil lord rozhovor, oba vyšli schody a vešli na místo schůze.

Čekali zde všichni. Posadili se tedy a baron začal mluvit. Tam, kde nyní seděl Edrik, kdysi sedával Rodrikův syn Pavel, takže to, že tam nyní mohl sedět on, pro něj velmi znamenalo a byla to pro něj obrovská čest. „Jistě jste se dozvěděli o tom, že dnes proběhne konečný útok, takže se musíme připravit a hlavně se zbavit onoho zrádce, než se nepřítel dozví o tajném tunelu z hradu. V případě, že se nájezdníci dostanou za hradby, budou ženy, děti a zranění schováni v dolním patře tohoto domu a utečou tunelem pryč. Doufejme, že v nepřátelském táboře v tu dobu nikdo nebude.“

Všichni barona poslouchali, jak

dále mluví o obranných taktikách a rozmístění vojáků (i když jich momentálně mnoho nezbyvalo). Když ho Edrik poslouchal, všiml si, že baron má na zádech po dlouhé době přivázanou pochvu a v ní svůj rodinný obouruční meč, který se v jejich rodu předával z generace na generaci stovky let. Dříve Edrik tento meč viděl pouze viset na zdi, v baronově pokoji a občas i v této místnosti.

„A na závěr chci, abychom zjistili, kdo jest tím červem, který podává nepříteli informace, připravil nás o zásoby jídla a vody a kvůli němuž zemřelo tolik lidí... Včetně mé ženy...“, dodal baron a na chvíli se odmlčel. Pak pokračoval: „Díky tady Edrikovi, kterému tímto děkuji, máme spousty stop, avšak jak říkávala má žena, dobrý člověk pozná špatného bezchybně na první pohled. Proto tedy budeme o zrádci hlasovat.“

To Edrika zarazilo. Zrádci byli většinou s královským svolením popravováni, avšak všechny v této místnosti měl velmi rád a po smrti jeho matky pro něj byli jako jed-

na velká rodina. Nemohl jednoho z nich nechat zemřít. Až na jednoho. Lord Jan v něm od dětství vzbuzoval strach, ponižoval ho a tvrdil, že na Velké Hoře nemá co dělat. Ale hlavní bylo, že právě Janovi, na rozdíl od ostatních, nevěřil. Neměl k tomu logický důvod, ale vždycky mu něco hluboko uvnitř říkalo, že to on je ten zrádce.

„Takže můžeme začít s hlasováním. Přihlaste se tedy všichni, kdo si myslí, že zrádcem je Michal...“ Vzájemně se na sebe podívali, avšak ruku nikdo nezvedl. Baron tedy pokračoval: „Kdo si myslí, že Edrik.“ Opět se nikdo nepřihlásil a Edrik si v duchu ulevil. On sice zrádcem nebyl, ale v takovéto situaci by strach měl nejspíše každý.

„Richard?“ otázal se Rodrik. Tentokrát poprvé někdo hlasoval. Byl to lord Jan, který hrdě zvedl svou ruku a měl v očích vztek z toho, že je jediný, kdo hlasuje pro něj.

„Jak si to můžeš vůbec myslet!“ vykřikl na něj Richard. Edrik ho nikdy neviděl, aby na někoho takhle zařval. Na tohle byl nejspíše velmi citlivý.

„Já si to nemyslím. Já si tím jsem jistý,“ řekl klidně Jan a čekal, až bude baron pokračovat.

Výsledek byl teď sice jasný, ale Rodrik přesto se zklamaným hlasem pokračoval: „A poslední je...“

Ještě než to stihl dořít, tak všichni zbylí tři zvedli ruku. Edrik ani Michal z toho šťastni nebyli, ovšem Richard se usmál a vypadalo to, že z výsledku má velkou radost.

„Je mi líto Jane,“ řekl mu baron.

„Ne! Nemůžete! Je to Richard! Když mě popravíte, zemřeme všichni! Až na něj!“ Richard ho chtěl slovně napadnout, avšak vmísil se Rodrik: „Nepopravíme tě. K tomu by byl potřeba souhlas krále a ten je mrtvý. Nebudeme zneužívat jeho nepřítomnost k vlastnímu zisku, jako ti, kteří stojí před našimi branami, avšak prozatím budeš zatčen. Vždy jsem ti věřil nejvíce, ale vypadá to, že jsi mě velmi zklamal.“ Ukončil rozhovor a všichni se šli připravit na bitvu, až na lorda Jana, který byl odveden do cely.

(pokračování příště)

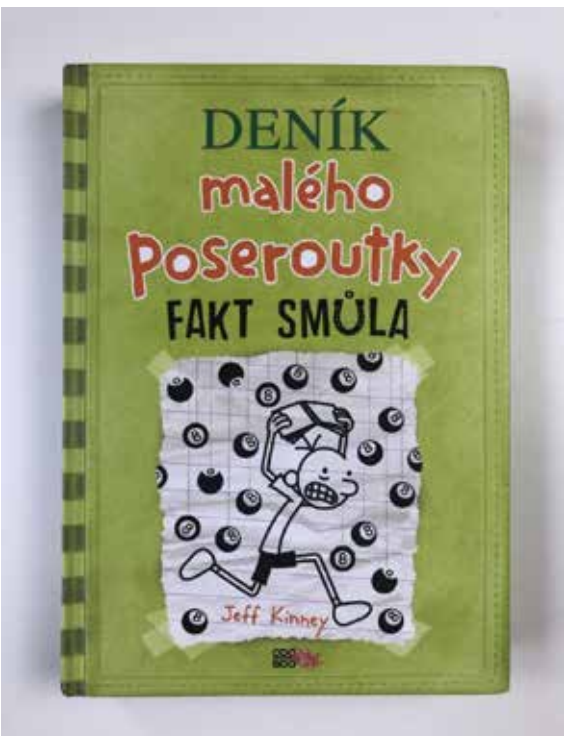
Adam Kupec, 9. C

Rádi čteme

Chtěla bych vás seznámit s knihou **Deník malého poseroutky 8.**

Greg Heffley si představuje budoucnost jako bezproblémový život. Bude se svou manželkou vychovávat děti a jejich soused bude Gregův kamarád z dětství. Představy se mu ale začínají rozplývat, jakmile se s ním přestane jeho kamarád Rowley bavit. Je to kvůli holce, se kterou začal Rowley chodit. Gregovi se nelíbí, že ho jeho nejlepší kamarád odstrčil, a tak nezbyvá Gregovi nic jiného, než si najít nové přátele. V nabídce nových kamarádů je jich několik, ale Gregovi se nezdá žádný dost dobrý. Mezitím, co si hledal kamarády, byly Veliko-

noce, kdy jel k babičce hledat vajíčka a vzácný prsten. Jel také k tetě do domova důchodců, objevil máminu tajnou skrýš s knihami o výchově dětí a stal se fotografem ročenky. Po nějaké době se stane to, že se s ním jeho holka rozejde a začne chodit se svým bývalým klukem. Rowley to zjistí velmi drsným způsobem – tak, že je načapá na obědě, jak se vzájemně krmí jídlem. Gregovi Rowleyho nejdříve nebylo líto, ale uvědomil si, že ho jako kamaráda

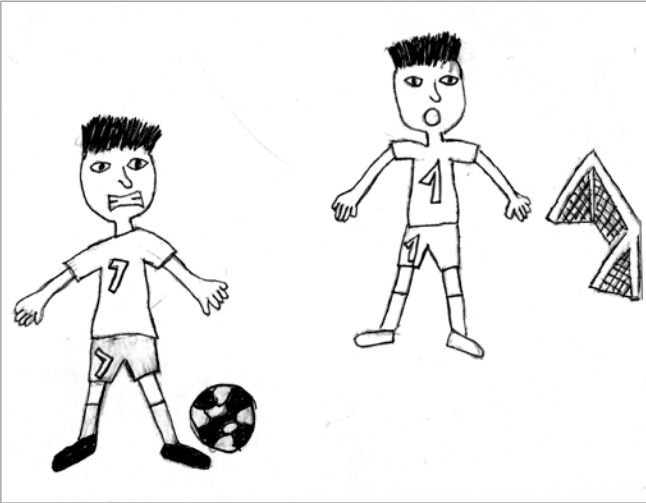

potřebuje a začali se spolu zase bavit. Nela Vancová, 7. A

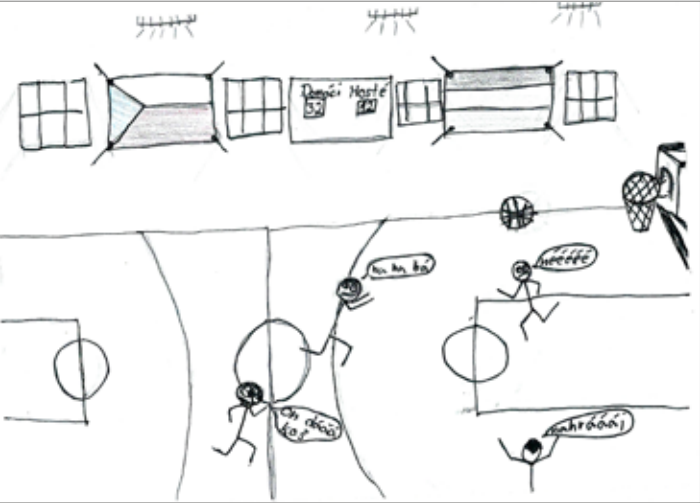
Úspěchy žáků ZŠ J. K. Tyla 2018 – 2019

SPORT				
25.9.2018	okres	Přespolní běh kluci	IV. kategorie	1. místo (Jan Zástava – 1. místo, jednotlivci, Dan Hejl, Matěj Ouředník, Vojtěch Holub, Caden Hartman, Erik Mašata)
25.9.2018	okres	Přespolní běh kluci	III. kategorie	2. místo (Filip Čihák -3. místo jednotlivci, Jacob Zeman, Šimon Žák, Jan Novotný, Denis Haluzík)
25.9.2018	okres	Přespolní běh holky	III. kategorie jednotlivci	1. místo Monika Košťálová
			IV. kategorie jednotlivci	3. místo Simona Kotlínová
15.11.2018	okres	Florbal holky	III. kategorie	3. místo (Adéla Tušilová, Lucie Mullerová, Veronika Hodíková, Adéla Kurfurstová, Barbora Spazierová, Martina Hašková, Vendula Hašková, Vanda Pazderská, Ema Chvostová, Natálie Nohelová, Alexandra Uhlíková, Soňa Vondráková)
15.1.2019	okres	Házená kluci	IV. kategorie	1. místo (Matěj Ouředník, Jakub Schánilec, Voith Karel a Jan, Jakub Včelička, Zdeněk Třeštík, Zástava Jan, Hečko Michal)
	kraj			3. místo (Jakub Schánilec, Matěj Ouředník, Šimon Marek, Karel a Jan Voithovi, Zdeněk Třeštík, Jan Zástava, Dan Hejl, Kuba Včelička, Nikolas Veselý)
15.1.2019	okres	Házená holky	IV. kategorie	1. místo (Veronika Jamburová, Klára Černá, Gabriela Hachová, Sára Valvodová, Eliška Bednářová, Adéla Hosnédlová, Sylvie Souhradová, Markéta Kuntová, Lucie Šálková, Aneta Gorolová)
	kraj			1. místo (Verča Jamburová, Gábina Hachová, Klára Černá, Sára Valvodová, Eliška Bednářová, Adéla Doubková, Adéla Hosnédlová, Aneta Gorolová, Sylva Souhradová)
24.1.2019	okres	ZŠ florbal dívky	IV. kategorie	1. místo (Veronika Jamburová, Gabriela Hachová, Klára Černá, Sára Valvodová, Eliška Bednářová, Adéla Doubková, Adéla Hosnédlová, Aneta Gorolová)
14.3.2019	okres	Basketbal		kluci – 1. místo; holky – 1. místo
9.4.2019	kraj	Basketbal		kluci – 1. místo; holky – 3. místo
24.-25. 4. 2019	ČR	Basketbal kluci	Karlovy Vary	1. místo (Dan Hejl, Jan Voith, Matěj Ouředník, Šimon Marek, Filip Janovský, Josef Svoboda, Šimon Žák, Petr Bečka, Petr Procházka, Prokop Vovesný, Stuchlík Jan)
20.3.2019	okres	Vybíjená	kluci	7. místo (Josef Kolářik, Tomáš Rybařík, Tím Vallet, Tomáš Hodík, Ha Minh Tao, Jakub Čanda, Adam Frinta, Jaroslav Suk, Matěj Šerák, Jakub Padrtka, Šimon Horba, Adam Rádr)
			holky	3. místo (Lenka Ďurišová, Natálie Růžicková, Nicole Mullerová, Denisa Hejlová, Michaela Štědroňská, Aneta Petříková, Soňa Volfová, Stella Hosnédlová, Johanka Šebestíková, Anna Polášková, Kristýna a Petra Čuřinovi)
5.4.2019		Turnaj Gymnázia v šachu		1. Jakub Stinka; 2 . Benedikt Chmelík; 4. Martin Tejnor
10.4.2019	okres	OVOV		tým 4. místo; jednotlivci: 3. Adam Křesina
11.4.2019	okres	Volejbal	kluci	2. místo (Šimon Marek, Dan Hejl, Jan Zástava, Nikolas Veselý, Jakub Schánilec, Zdeněk Třeštík, Matěj Ouředník)
			holky	2. místo (Eliška Bednářová, Klára Černá, Sára Valvodová, Adéla Hosnédlová, Gabriela Hachová, Aneta Gorolová)
21.5.2019	kraj	Fotbal MCD Cup		3. místo (Feit Antonín, Biněda Dominik, Maillier Theo, Mohňanský Šimon, Rába Vojta, Šimek Roman, Vejmelek Václav, Pokorná Adam, Hájíček Filip, Bušta Max, Vejmelek Toník)

OSTATNÍ SOUTĚŽE					
19.1.2019	zkoušky Cambridge Exams		kategorie Starters	Markéta Kocová, Karolína Lidová, Kristýna Maxiánová, Veronika Šálková, Adam Frinta	
			kategorie Movers	Prokop Vovesný, Kateřina Hvězdová, Benedikt Chmelík, Ella Šťastná	
			kategorie Flyers	Aneta Koryčanová, Lukáš Muller	
29.1.2019	okres	Olympiáda z českého jazyka	kategorie I.	Klára Malařová – 9. místo Sára Morávková – 22. místo	
30.1.2019	okres		Matematická olympiáda	kategorie Z9	Dominik Smola – 4. místo Šimon Marek – 10. místo Josef Petřík – 17. místo
				kategorie Z8	Adam Kupec – 4. místo Jan Stuchlík – 7. místo Jiří Vomáčka – 12. místo
				kategorie Z7	Michaela Ondrová – 8. místo Soňa Vondráková – 12. místo
				kategorie Z6	Tomáš Brůžek – 6. místo Anna Vlnová – 8. místo
7.2.2019	okres	Zeměpisná olympiáda	kategorie C	Pavla Šafránková – 9. místo	
			kategorie B	Lucie Zýková – 9. místo Soňa Vondráková – 10. místo	
11.2.2019	okres	Olympiáda z němčiny	kategorie II.A	Vojtěch Holub – 7 .místo Barbora Velková – 10. místo	
19.2.2019	okres	Olympiáda z anglického jazyka	kategorie II. A	Jan Stuchlík – 8. místo	
			kategorie I. A	Jakub Šálek – 4. místo	
19.3.2019	okres	Přehlídka dětských recitátorů	kategorie 1	Eliška Šáchová – čestné uznání	
			kategorie 4	Dominik Brousil – 3. místo	
22.3.2019	Matematický klokan		Cvrček	1. Matěj Šmíd; 2. Jáchym Chalupa; 3. Adam Pokorný	
			Starší	1. Banh To Quyen; 2. Nguyen Thi; 3. Tupá Barbora	
1.4.2019	Výtvarná soutěž „ČČK pomáhá“			2 .místo Aneta Hávková; ČU – Tereza Kellnerová	
10.4.2019	Výtvarná soutěž „Čeho se bojím, z čeho mám strach“		1.třída	3. Julie Pokorná; ČU – Nikola Jaroušková	
			2.-3.třída	1. Adam Pinkas	
			6.-7.třída	1. Sharon Horváthová; 2. Julie Klementová; 3. Gabriela Tóthová; ČU – Tadeáš Kúst, Tereza Krákorová	
			8.-9.třída	1. Aneta Valášková; 2. Denisa Oblouková; 3. Natálie Velacková; ČU – Petr Švejcar, Natálie Manová	
10.4.2019	Biologická olympiáda		Kategorie D	11. František Vituj; 15. Lucie Zýková	
11.4.2019	Jihočeský zvonek		Sólo I	1. místo Sonia Volfová	
			Sólo II	1. místo Prokop Vovesný	
20.5.2019	Výtvarná soutěž Čarovné barvy Země (Masarykovo muzeum Hodonín)			Finále - Veronika Šálková, Rozálie Zapletalová, Jan Mareš, Aleš Wittner, Jan Staněk, Jakub Tichý	
24.5.2019	školní kolo Piškvorky		1.-2. třída	1. Adam Pinkas; 2. Tomáš Kroupa; 3. Adéla Blažková	
			3.-5. třída	1. Šimon Mohňanský; Nikola Hermachová; Václav Vejmělek	
24.5.2019	kraj	Branný závod		4. místo (Tomáš Brůžek, Jáchym Holický, Josef Zapletal, Matěj Droppa, Aaron Havlík, Karolína Košťálová)	
28.5.2019	okres	Pythagoriáda	5.třída	5. Jakub Staffa; 7. Bank To Quyen; 9. Nicole Mullerová;	
			7.třída	13. Lucie Zýková	
			8.třída	4. Adam Kupec	

kresba: Jakub Čanda, 6.C

kresba: Ondřej Wolf, 6.C

Úspěchy žáků ZŠ J. K. Tyla 2019 – 2020

SPORT				
1. 10. 2019	okres	Přespolní běh kluci	III. kategorie	3. místo (Antonín Hašek – 2. místo jednotlivci, Josef Zábranský - 6., Adam Křesina – 8., Matěj Šerák, Kryštof Šálek)
		Přespolní běh holky	III. kategorie	6. místo (Monika Košťálová, Sylva Plzánková, Sharon Horvátová, Karolína Tichá)
		Přespolní běh kluci	IV. kategorie	3. místo (Prokop Vovesný – 2., Valentin Horba, Filip Janovský, Josef Bernkopff)
21. 11. 2019	okres	Florbal dívky	III. kategorie	2. místo
			IV. kategorie	7. místo
28. 11. 2019	okres	Florbal chlapci	IV. kategorie	9. místo
20. 2. 2020	okres	Házená	IV. kategorie dívky	4. místo (Jessica Bicanová, Adéla Kurfürstová, Veronika Hodíková, Linda Petrášová, Lucie Šálková, Radka Bandyová, Tereza Končelíková, Tereza Engelová, Laura Ďurišová, Bára Malá, Klára Bratová)
			IV. kategorie chlapci	1. místo (Valentýn Horba, Honza Stuchlík, Honza Marek, Honza Zavřel, Ondra Mošovský, Asher Hartman, Míra Hřebek, Šimon Žák, Petr Procházka, Prokop Vovesný, Adam Křesina)

MIMOSPORTOVNÍ				
14. 1. 2020	okres	Olympiáda D	kategorie 8. – 9. ročník	9. místo – Klára Malařová 10. místo – Patrik Mareš 17. místo – Jiří Tadeáš Vomáčka a Adam Kučera 22. místo – Sára Morávková
21. 1. 2020	okres	Olympiáda ČJ	kategorie I.	9. místo – Adam Kučera 16. místo – Prokop Vovesný a Jan Veselý
2. 2. 2020	okres	Olympiáda Aj	kategorie I. A	4. místo – Ivan Svatoš
18. 2. 2020	okres	Olympiáda Aj	kategorie II. A	12. místo – Adam Kučera
26. 2. 2020	okres	Olympiáda Z	kategorie A	10. místo – Robin Vachule
			kategorie B	4. místo – Eliška Matějková 12. místo – Jiří Mašek
			kategorie C	8. místo – Matěj Kadlčák 11. místo – Adam Kupec

Kroužek hry Go na Tylovce

Go je nejstarší desková strategická hra na světě. Vznikla před 4 až 5 tisíc lety v Asii. Co je na této hře tak zvláštní? Má velmi jednoduchá pravidla, která se dají naučit během několika minut. Přestože jsou pravidla velmi jednoduchá, počet herních variant je obrovský, a proto o vítězi partie nerozhoduje jen schopnost propočtu a logické myšlení, ale také intuice, schopnost zkrotit své emoce, rozhodnost a důvtip.

Začátkem února v sobotu 8. 2. se naskytla příležitost vyrazit na turnaj žáků a juniorů do Prahy. Na turnaji se soutěžilo ve hře na deskách pro začátečníky o velikosti 13x13 průsečíků (normální velikost je 19x19)

O svých pocitech z turnaje napsala Adéla Jaroušková:

Turnaj v GO

Když jsme přijeli do Prahy, šli jsme ke škole, kde se odehrával turnaj. Měla jsem velkou trému. Když jsme začali hrát, bála jsem se, protože jsem to hrála jen dva měsíce a ostatní třeba rok. Ale s každým jsem jednou vyhrála a jednou prohrála. Měli jsme dost zajímavé partie. Někdy jsem přehlédla atari a někdy se mi zase dařilo. Ale nakonec jsem dopadla dobře. Hrozně mě to bavilo, byla to sranda. Když se dohrávalo, tak jsme šli řešit úlohy. Na začátku jsem vůbec nechápala, co tam mám napsat, ale nakonec mi to šlo a uspěla jsem. Samozřejmě jsme měli přestávku na oběd, ale o tom tu psát nebudu. Potom přišlo vyhlášení a byla jsem ve hře třetí a v úlohách druhá, takže myslím, že to dopadlo dobře.

a v řešení úloh – je postavena situace na hrací desce a hráč má rozhodnout kam se má hrát.

Turnaje se zúčastnili i hráči, kteří hru znají více než 2 roky. O to víc nás potěšilo, když naši žáci, kteří s Go začali před dvěma měsíci, dosáhli na stupně vítězů.

Mají naše velké uznání.

3. místo v hlavní soutěži

– Adéla Jaroušková z 5. A

2. místo v řešení goistických úloh

obsadili současně Šimon Doležal (5. A) a Adéla Jaroušková (5. A) (oba z našeho kroužku)

Kroužek je stále otevřen všem zájemcům z prvního i druhého stupně, nejlépe od 3. ročníku.

Vedoucí kroužku – Luděk Ždánský, DiS

HÁZENÁ má u nás tradici

Házená je hra kolektivní, fyzicky náročná, ale krásná a bohatá na góly. Házená je hra, která má na Tylovce tradici. Vždyť z řad bývalých žáků naší školy vzešla velká spousta minulých i současných reprezentantek.

V měsíci únoru si dali dostaveníčko v písecké obloukové hale nadšenci a nadšenkyňe ze základních píseckých škol, aby poměřili svoje dovednosti v této nepříliš masově se rozvíjející hře.

Kluci i holky ve všech utkáních turnaje podávali velmi srdnaté a bojovné výkony, snažili se od prvních do posledních minut svých zápasů, i když s různým finálním výsledkem.

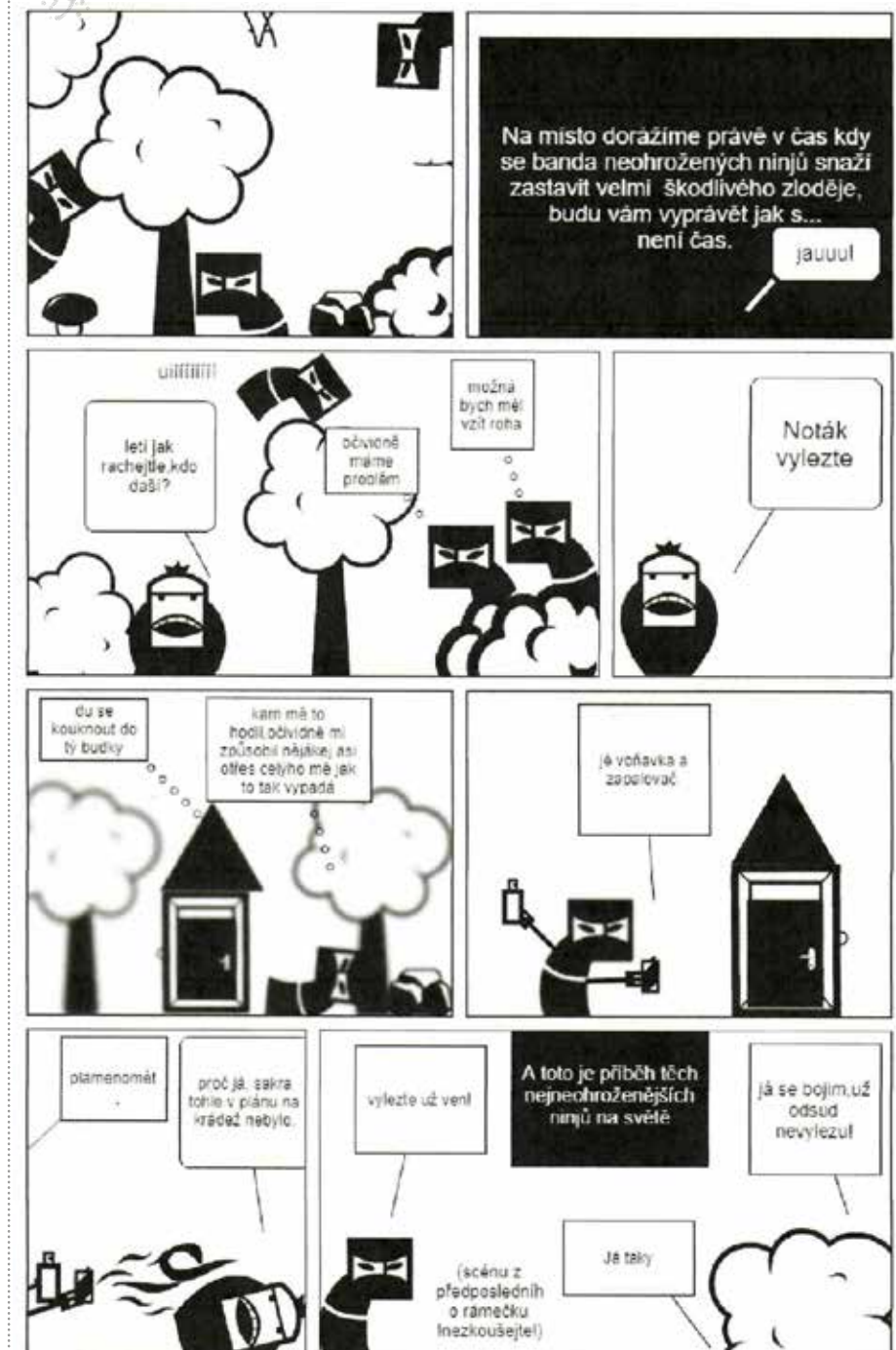
Naše děvčata doplatila na herní nezkušenost a nepřítomnost několika házenkářsky oštěřených hráček. V konfrontaci s ostatními družstvy plnými hráček z házenkářských klubů z našeho okresu lehce zaostávala a skončila na 4. místě. V turnaji chlapců byla situace rozdílná. Jelikož se házená na klubové úrovni z našeho města bohužel vytratila, byli všichni hráči v podstatě nováčci. Tomu odpovídaly i situace na hřišti a předvedená hra. Nutno ovšem zdůraznit, že chybějící herní nedostatky doháněli kluci bojovností a nadšením. U našich chlapců se nakonec přece jenom projevilo pár tréninkových hodin navíc a zaslouženě turnaj vyhráli, když porazili všechny soupeře, a vybojovali si tak postup do krajského kola.

Chtěl bych poděkovat všem zúčastněným žákům a žákyním za touhu hrát pro ně vesměs neznámý sport a reprezentovat naši báječnou školu v soutěži.

Robert Deme

Komiks NINJOVÉ

Jakub Staffa, 6. D

Jak znáš naše město?

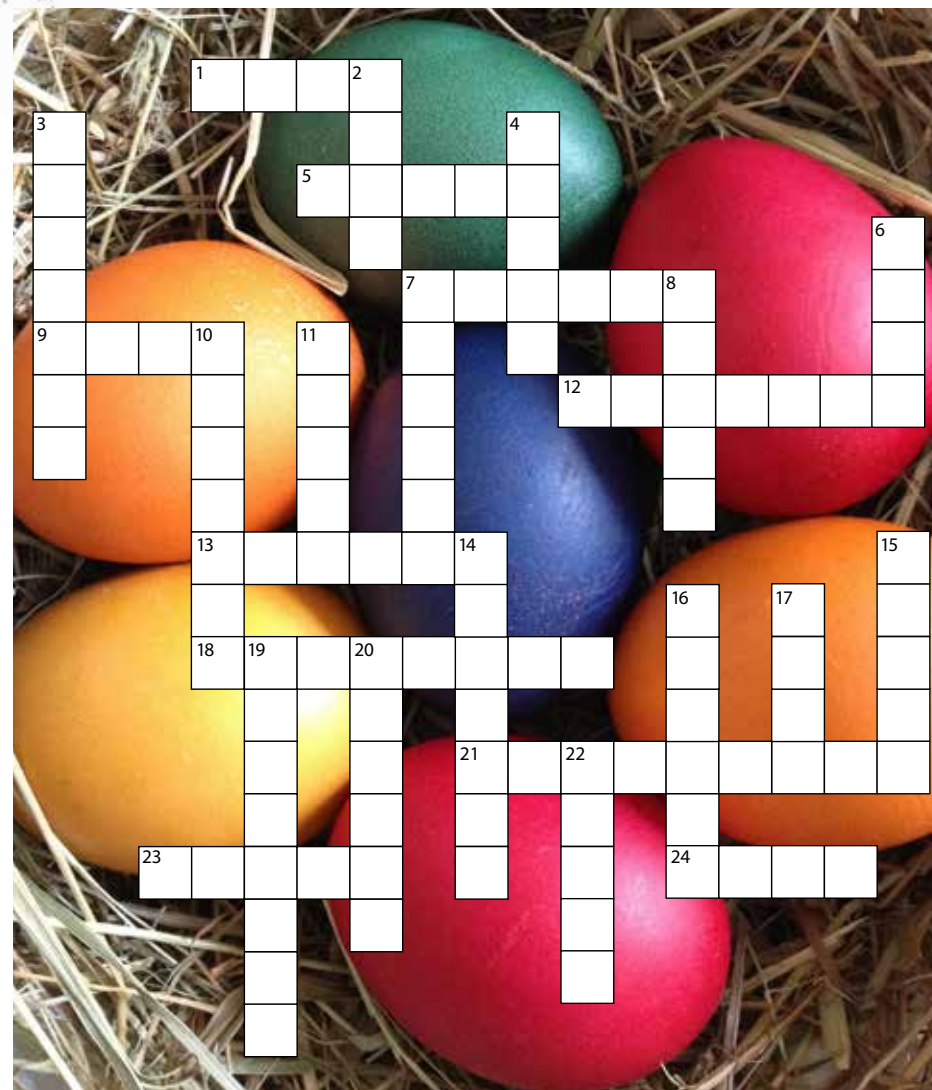
Poznáš místa v Písku, která jsou na těchto fotkách?
Jakub Staffa, 6. D

(A) altán v Palackého sadech, (B) obchodní pasáž Florián, (C) sokolovna

LUŠTÍME v angličtině

SPRING IS HERE

ACROSS

- 1 Home for a bird.
- 5 Come out of an egg.
- 7 Meal in the park.
- 9 They make honey.
- 12 Flower on a tree.
- 13 A spring holiday.
- 18 It warms and brightens everything.
- 21 An adult caterpillar.
- 23 The color of spring grass.
- 24 What chicks hatch from.

DOWN

- 2 Warm up from a freeze.
- 3 Red insect with black spots.
- 4 A baby chicken.
- 6 Wiggly creature that lives in the ground.
- 7 Small pool of rain.
- 8 It might hide the sun.
- 10 Short rainfalls.
- 11 What the lawn is made of.
- 14 Colorful are in the sky.
- 15 Another name for a rabbit.
- 16 Just a little wind.
- 17 It is green and on a plant.
- 19 It keeps the rain off you.
- 20 It comes after winter.
- 22 Flower from Holland.

LUŠTÍME v němčině

1. Findet die Tiere auf Deutsch im Rätsel und antwortet auf die Fragen: (najděte v křížovce zvířata v němčině a odpovězte na otázky z tajenky)

H	A	S	T	E	S	N	H	A	H
D	K	U	Z	G	P	U	H	A	U
S	E	A	E	E	I	I	E	N	T
F	I	E	T	I	N	R	N	?	M
A	K	U	H	Z	N	W	N	E	A
H	T	A	U	B	E	L	E	C	U
C	H	E	N	I	E	W	H	C	S
S	S	T	D	R	E	F	P	I	E
R	N	E	H	C	N	I	N	A	K
M	O	E	C	H	T	E	ST	DU	?

kočka, pes, kůň, kráva, prase, koza, slepice, myš, kohout, ovce, králík, pavouk, holub

2. Wie heißen die Tiere?
(Spojte slovíčka s obrázkem):

- r Tiger
- r Affe
- e Giraffe
- s Nashorn
- s Nilpferd
- e Schlange
- s Zebra
- r Löwe
- r Elefant

Školní družina v zimě

Jako každý rok i letos jsme se vydali krmít ptáčky do lesa. Jelikož jsme si nemohli užít zimní radovánky, rozhodli jsme se ptačí pochoutku vyrobit sami ve školní družině. Myslím, že se nám to docela povedlo, a hlavně jsme si u toho užili spoustu legrace. Doufám, že to ptáčkům chutnalo! Příští rok zase.

**Kateřina Podešvová
a Vladimíra Vicherková**

Děti z MŠ na Hradišti zpívají stromům, veverkám, ptáčkům ...

Z NAŠICH MATEŘSKÝCH ŠKOL

11. mateřská škola

**NA STEJNÉ ZEMI, CO MY,
BYDLÍ TU S NÁMI STROMY...**

Píseň autorů Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře dokáže každého z nás pohladit svou něžnou melodií a krásným textem. MŠ na Hradišti se nachází velmi blízko lesa, školní zahrada je vlastně takový smíšený les. Děti tak mají

přímý kontakt s přírodou. Snažíme se dětem propojovat přírodu s hudbou, tancem a pohybem. Často vidíme na zahradě veverku, ptáky a to je ta nejlepší motivace, abychom si zazpívali písně o veverce a zatančili taneček „Veverka Čiprka“, „Vzal Vrabeček na taneček Sýkorku“.

Pokud děti veverku v danou chvíli vidí

a ještě jí zazpívají a zatancují písničku, je to ta nejlepší zážitková metoda na světě.

Každý z nás má kdesi hluboko uschované zážitky z dětství, proto je zážitková metoda tolik pro dítě důležitá, obzvláště je-li prováděna v přírodě a vhodně motivována. Každé roční ob-

dobí nám nabízí neomezené možnosti k tomu, abychom dětem otevřeli nové cesty poznání. Velmi si naše děti oblíbily zpívání stromům. Při pobytech venku si děti samy vyberou strom, kterému budou zpívat. Písničky, které stromům zpívají, jsou o stromech. Vyberou-li si břízu, zpívají píseň „O bříze“. V repertoáru mají mnoho písní o stromech. Školní zahradu čeká úprava, moc se těšíme, přesto že je to hezká přírodní zahrada. V novém plánu revitalizace nás čekají environmentální prvky spojené se čtyřmi živly. Ve školce dále probíhají projektové dny, které se během jarních měsíců propojí s „FARMOU HURKA Hradiště“. Děti tak uvidí chov ovcí, slepic, včel, hospodaření na statku, zkrátka život spojený s přírodou.

Přírodo, máme Tě rádi.

Děti z MŠ vzkazují lidem:
**„Zpívejme si, zpívejme
a mějme se rádi.“**

Písničkou Zpívanky začínají každý pátek pravidelná setkání všech dětí a zaměstnanců mateřské školy. Jsou to takové malé krůčky ke sborové průpravě. Jak už vědci dokázali, zpívání ve sboru blahodárně upravuje a sjednocuje srdeční rytmus. Hudba opravdu léčí, zpívání má uklidňující vliv na naše tělo a duši.

Zpěváčci z Hradiště zpívají písně, které přímo souvisejí s daným ročním obdobím. V měsíci lednu bylo sborové zpívání ve znamení Tří králů. Písničku „My tři králové jdeme k vám“, si děti nejenom zazpívaly, ale i zatancovaly a došlo i na dramatizaci písně. Tříkrálové zpívání tak zakončilo Vánoce.

V únoru děti zpívaly písně s tématikou Masopustu a Karnevalu. V březnu bude zpívání s motivy jara. Písničky rozkvetou a děti s nimi.

A co říct závěrem?
Zpívejme si, zpívejme...

Eva Sládková

Ve školce byl velký Bál, byl to dětí Karneval

25. 2. 2020 se uskutečnil v nově zrekonstruované třetí třídě, která se otevře v září 2020, dětský bál v maskách.

Třída byla vyzdobena barevnými balónky. Každý karneval má své kouzlo, je jedinečný. Děti a zaměstnanci mateřské školy se proměnily v po-

hádkové bytosti, zvířátka a další postavy kouzelného světa.

Karneval jsme zahájili promenádou v maskách za doprovodu reproduko-

vané hudby. Poté následoval pestrý program pro děti v podobě soutěží, tance a nechybělo skvělé pohoštění, které připravily pro děti maminky a zaměstnanci MŠ.

Celý den jsme si společně moc užili a před usnutím jsme si zazpívali píseň Karneval nechodí potichu.

Jana Bednarčík

9. MŠ Zima v 9. MŠ

Před Vánocemi byly děti z 9. MŠ v muzeu. Písecké muzeum si pro děti připravilo vánoční patchwork. Děti si vyrobily hvězdu z kousků barevných látek. Při výrobě rozvíjely svou představivost a seznamovaly se s geometrickými tvary.

Naši nejmenší ze třídy Medvídat si užívají společné chvíle v mateřské školce. Během roku se naskytla řada

důvodů k oslavování, a proto je třeba i takové zážitky zachytit.

Nový rok jsme v 9. mš odstartovali Muzikantskou pohádkou, kterou si pro nás připravilo divadlo Zvoneček. Celou pohádkou zaznívala písnička „Já jsem muzikant“. Děti měly možnost poznat i několik hudebních nástrojů. Pohádka byla velmi hezky zpracována a zapojovala děti do děje. My se můžeme těšit na další představení, které nás na jaře čeká.

V únoru se starší děti ze třídy Štěňat a Slůňat vydaly k písecké oboře U vodáka. Polodenní výlet jsme započali krmením daňků a muflonů, pozorování přírody a hraním pohybových her.

Velkým zážitkem byla pro děti ze třídy Koťat návštěva písecké knihovny. Pro některé to byla premiéra. Paní knihovnice nás uvítala a měla pro děti připravenou pohádku o Koblížkovi. Na úvod byly děti seznámeny zábavnou formou s pravidly, které musí v knihovně dodržovat. Pohádka „O koblížkovi“ byla hezky připravená a děti bavila. Poté si děti mohly projít dětské oddělení a prohlédnout si knihy, které je zaujaly. Písecká knihovna je velmi hezky zrekonstruovaná a pro děti přináší lákavou formou seznámení s předčtenářskou gramotností.

Děti zadělaly koblížky ve své třídě. Koblihy provoněly celou školkou. Děti měly možnost zažít přípravu od samého počátku až po ochutnávku.

Karneval byl v mateřské škole vyvrcholením v období masopustu. Děti si již několik týdnů předem připravovaly svou masku. Před karnevalem jsme si s dětmi povídaly o tradicích spojených s tímto obdobím. Vyzkoušeli jsme si řadu soutěží a děti to velmi bavilo. V karnevalový den si pro nás připravily program „Bambiny“. Děti si zatancovaly, zasoutěžily, a dokonce dostaly i nějaké ty dobroty.

V únoru ve třídě Štěňat a Slůňat děti měly předčítání z knihy o Kocouru Modroočkovi. Program pro děti byl připraven zábavnou a aktivní formou.

O. Bartošová, 9. MŠ

Křesťanská mateřská škola Zima v KMŠ

OPOŽDĚNÝ VÁNOČNÍ DÁREK PRO SENIORY V DOMOVINCE

Stalo se již tradicí, že děti z Křesťanské mateřské školy chodí navštívit babičky a dědečky v Domovince se svým vánočním vystoupením. Vzhledem k tomu, že před vánočními svátky mívají v zařízeních pro seniory takovýchto akcí vždy více, chodíváme s dětmi z naší školky potěšit obyvatele domova vždy v prvním lednovém týdnu, kdy teprve Vánoce pomalu doznívají. Děti si připomenou, že pod vánočními stromčky ve školce i doma našly spoustu krásných dáreků a že je hezké, když také ony samy někomu nadělí dárek. Právě takové vystoupení dětí a předání přáníček k novému

mu roku je pro staré lidi vždy milým darečkem.

V pátek 10. ledna jsme se tedy s dětmi vypravili do Domovinky. Bo-

hužel několik dětí po Vánocích onemocnělo, takže jsme byli v menším počtu, než je obvyklé. Ale přesto děti celé vystoupení krásně zvládly. Program se jmenoval „Jak zvířátka

slavila Vánoce“. Děti byly převlečené za zvířátka, zpívaly písně, hrály na nástroje, přednášely básně a na závěr babičkám a dědečkům popřály mnoho zdraví a štěstí. Všem přítomným obyvatelům i zaměstnancům Domovinky se vystoupení dětí velmi líbilo. Divili se, jak si i ty nejmenší děti pamatují poměrně dlouhé texty písniček a jak je dokáží doprovodit hrou na rytmické nástroje. Když jsme viděli úsměvy na tvářích babiček a dědečků, byli jsme spokojeni, že náš „povánoční“ dárek udělal obdarovaným tak velkou radost.

PROJEKTOVÝ DEN – VÝROBA KERAMIKY

Ve středu 19. února proběhl v Křesťanské mateřské škole zajímavý projektový den.

Za dětmi přijela paní Lucie Polanská, odbornice na výrobu keramiky. Seznámila děti s keramickou hlinou a s postupem výroby předmětů z keramiky.

Každé z dětí si pak vytvořilo placku z hlíny, do které děti vykrojily tvar ovečky nebo beránka podle vybrané šablony. Následně přidávaly hlavičku, oči, uši, rohy, zvoneček a ovečky také dekorovaly a zdobily pomocí různých nástrojů.

Paní Polanská pak dětem vysvětlila, že ovečky odveze do své dílny v Putimi, kde je vypálí v peci. Za měsíc znovu přijede s hotovými výrobky za dětmi do školky. Děti si vyberou různé glazury a své výtvary si jimi naglazují. Pak bude opět ovečky čekat druhé vypálení v peci. Teprve potom budou mít všechny děti své ovečky či beránky hotové a na Velikonoce si je odnesou domů.

KARNEVAL V KMŠ

Ke každému únoru patří maškary a karnevalové veselí. V Křesťanské mateřské škole probíhá karneval tradičně vždy přesně na masopustní

úterý, tedy poslední úterý před popeleční středou.

I v letošním roce se nám školka zaplnila piráty, policisty, kovboji, indiány. Měli jsme i zastoupení zvířecí říše, byli tu včelky, berušky, motýlci a dokonce lev. Samozřejmě k nejoblíbenějším maskám patří postavy z pohádek a dětských filmů, takže se to tu hemžilo také princeznami, vílami, přišli rytíři i princové, různé akční hrdinové i hrdinky, mořská panna, a další nápadité masky, jako třeba potápeč s veškerým vybavením.

Převlečené byly i paní učitelky. Ve třídě Sluníček se učitelky převlékly za roční období a zahrály dětem krátkou pohádku o tom, jak se roční období přela o vládu nad přírodou. Naštěstí zasáhl Pan rok a vše dal do pořádku. Děti pak mohly splnit pro každé roční období jeden společný úkol a odměnou za splnění byl nalezený poklad.

Děti v obou třídách si užily společný tanec, představení masek, různé soutěže. Samozřejmě nechybělo bohaté občerstvení od maminek. Karneval byl velmi hezký, těšíme se na příští.

PROJEKTOVÝ DEN – VÝROBA KERAMIKY

Ve čtvrtek 5. března proběhl v Křesťanské mateřské škole projektový den – výtvarná dílna.

Za dětmi přišli lektoři manželé Chumovi, odborníci na výtvarné dílničky pro děti. Děti ve třídě Hvězdiček i Sluníček si vyráběly malované hrnečky. Každé z dětí si vybralo motiv, který na hrneček namaluje. Starší děti malovaly zcela samostatně, mladším radou pomáhali lektoři. Všechny hrnečky se velmi povedly. V květnu k hrnečkům ještě vyrobíme přáníčka, hrnky dárkově zabalíme a maminky je dostanou jako dáreček od dětí ke svátku matek.

L. Kučerová, KMŠ

DĚTI Z KMŠ V KNIHOVNĚ ZŠ J. K. TYLA

V úterý 4. února si šly starší děti z KMŠ poslechnout do ZŠ J. K. Tyla pohádku o drakovi Bodovi. I přes nepřízeň počasí dorazili do školní knihovny, kde je přivítala paní učitelka Jitka Bartošová. Děti se usadily na měkké polštářky a paní učitelka jim představila knížku Jako ty! s překrásnou ilustrací. Společně dotvářeli příběh, představovali si, co se v knížce mohlo přihodit a děti byly nadšené a napnuté. Po pohádce následovalo kreslení obrázků z knížky, hra na zvířátka se zpěvem a prohlídka knihovny. Dětem se návštěva školy moc líbila.

Kateřina Kalinová

5. mateřská škola

Zprávy z 5. MŠ

Není zima jako zima, přestože nám letos bohužel vůbec nepřeje se sněhem a my si s dětmi nemůžeme užívat těch správných zimních radovánek, neklesáme na mysl a zimy si užíváme jinak. Jak? Dočtete se v dalších řádcích. Příjemné počtení ☺

HÁLO, PANE KARNEVALE, RAČTE DÁLE...

A je tady opět únor. Měsíc, který přináší dětem a paním učitelkám jednu radost. A stejně tak jako loni se v tomto čase konal v naší školičce Karneval. A dříve než pozveme masky do třídy a řekneme „RAČTE DÁL“, se musíme dostatečně připravit. Vyrábíme, tvoříme, kreslíme, zpíváme a hlavně zdobíme. Vytváříme si veselé karnevalové prostředí a společně si

tímto zpřijemníme únorové dny. Pohádkovým postavám, strašidlům, ko-vbojům, Batmanům, Spidermanům a mnoha jiným krásným maskám jsme otevřeli dveře dne 25. února. Tato akce proběhla ve všech třídách. Karneval nemohl začít jinak než průvodem a přehlídkou všech masek. Poté, co se děti ve svých krásných a nápaditých maskách všem představily, mohl začít již pravý karnevalový rej a tanec. V celé školce se hrálo,

zpívalo a tancovalo. Veselé písničky se střídaly s mnoha soutěžemi, které vykouzlily na dětských tvářích nejen úsměv, ale také radost z vyhraných drobných dárečků. Děti se příjemně bavily a karnevalové veselí strhlo nakonec i paní učitelky. Samozřejmě jsme nezapomněli na drobné pohoštění, které při těchto akcích bývá nezbytně nutné. Děti nejenom že rády mlsají, ale také ochotně s paními učitelkami pohoštění připravují. Po příjemně stráveném dopoledni se už teď jistě zase všichni těšíme na karneval v příštím roce s přáním, aby byl stejně tak veselý, jako ten letošní.

Martina Maturová

SPORT A ZDRAVÍ VE SLUNÍČKÁCH

V zimním období není divu, že někoho přepadne rýma, kašel nebo se zraní při bruslení, či lyžování. Na tyto situace jsou naše děti ze Sluníček řádně připraveny. Vyrobyly si čepce pro sestřičky, postavily ordinaci, kterou vybavily patřičnými zdravotními potřebami a pustily se do léčení pacientů. Tomu všemu však předcházelo velké školení, při kterém si všechny děti osvojily patřičné kompetence k péči o svoje zdraví. Dětská ordinace posloužila rovněž sportovcům, při našich zimních olympijských hrách. Pokud budete mít zdravotní problémy, navštivte naše odborníky ve Sluníčkách.

Anna Vyhliďková

ZIMNÍ RADOVÁNKY

Letos si děti sněhu v Písku moc ne-užily, a tak není divu, že jim každá sněhová vločka udělala obrovskou radost. Jednoho únorového rána se z nebe na zem snášely bílé kouličky a děti ze třídy Zvonečků se nemohly dočkat, až půjdeme ven na procházku. Každou chvíli přilepily své zvědavé nosíky na okenní sklo a pozorovaly, jestli náhodou bílá peřinka netaje... Toho dne bylo v šatně velmi rušno, ale oblékání nám trvalo snad jen 10 minut. Na Výstavišti během

chvilky vyrostlo několik sněhuláků, vytvořili jsme si společně labyrint cestiček kolem stromů a hledali jsme Zimní vílu. Čas na dovádění nám rychle uběhl a do školky se nám vůbec nechtělo. Sníh vydržel sice jen

jeden den, ale my jsme si ještě celý týden zážitky ze sněhových her vyprávěli. I malý bílý poprašek dokázal vykouzlit velký úsměv na tvářích všech dětí.

Ivana Němcová

KUŘÁTKA POMÁHAJÍ PTÁČKŮM V ZIMĚ

Jedním z témat, která se týkají zimy, je také pomoc ptáčkům v zimě. Celý týden jsme si s dětmi ve třídě Kuřátka povídali o tom, jací ptáčkové odletěli na zimu pryč, jací nám tu zůstali, jak se jim v zimě daří a jak jim můžeme my lidé pomáhat, aby přečkali chladné období co nejsnadněji. Ptáčky jsme také

kreslili pastelem, a protože máme ve třídě samé velké umělce, obrázky se moc povedly a zdobily naši zimní nástěnku. Nezůstali jsme jen u kreslení, ale vydali se také na procházku do parku a do všech krmítek nasypali slunečnicová semínka. Děti mohly pozorovat, jak se ptáci hned slétávají a jak jim semínka chutnají. Povzbudilo je to na tolik, že chtěly nechávat ptáčkům

i svačiny, polévky, obědy ☺. A tak jsme si vysvětlili, že nejvhodnější je právě nějaké ovoce nebo slunečnicová semínka. V krmení ptáčků pokračujeme i nadále, je to příjemné zpestření našich procházek, děti si tímto rozvíjí vztah k přírodě a máme radost, že se podílíme na pomoci ptáčkům v zimě.

Vendula Rynešová

TYLÁČEK – ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, RODIČŮ, UČITELŮ A PŘÁTEL ZŠ J. K. TYLA A MŠ PÍSEK

Vedení redakce: Mgr. Eva Laksarová,
Mgr. Jiří Červinka

Grafická úprava a počítačová sazba: Jiří Pobřísko

Fotografická spolupráce: Jaromír Hladký ml.

Redakční rada: Samuel Štěpánek, 5. B
Sebastian Štěpánek, 6. C
Dominika Suková, 7. A
Štěpán Pospíšil, 7. A
Matyáš Dragoun, 8. A
Richard Staněk, 9. B
Nikolas Štěpánek, 5. B
Jakub Staffa, 6. D
Zdeňka Stuchlíková, 7. A
Nela Vancová, 7. A
Prokop Vovesný, 8. B
Vít Stoszek, 9. B

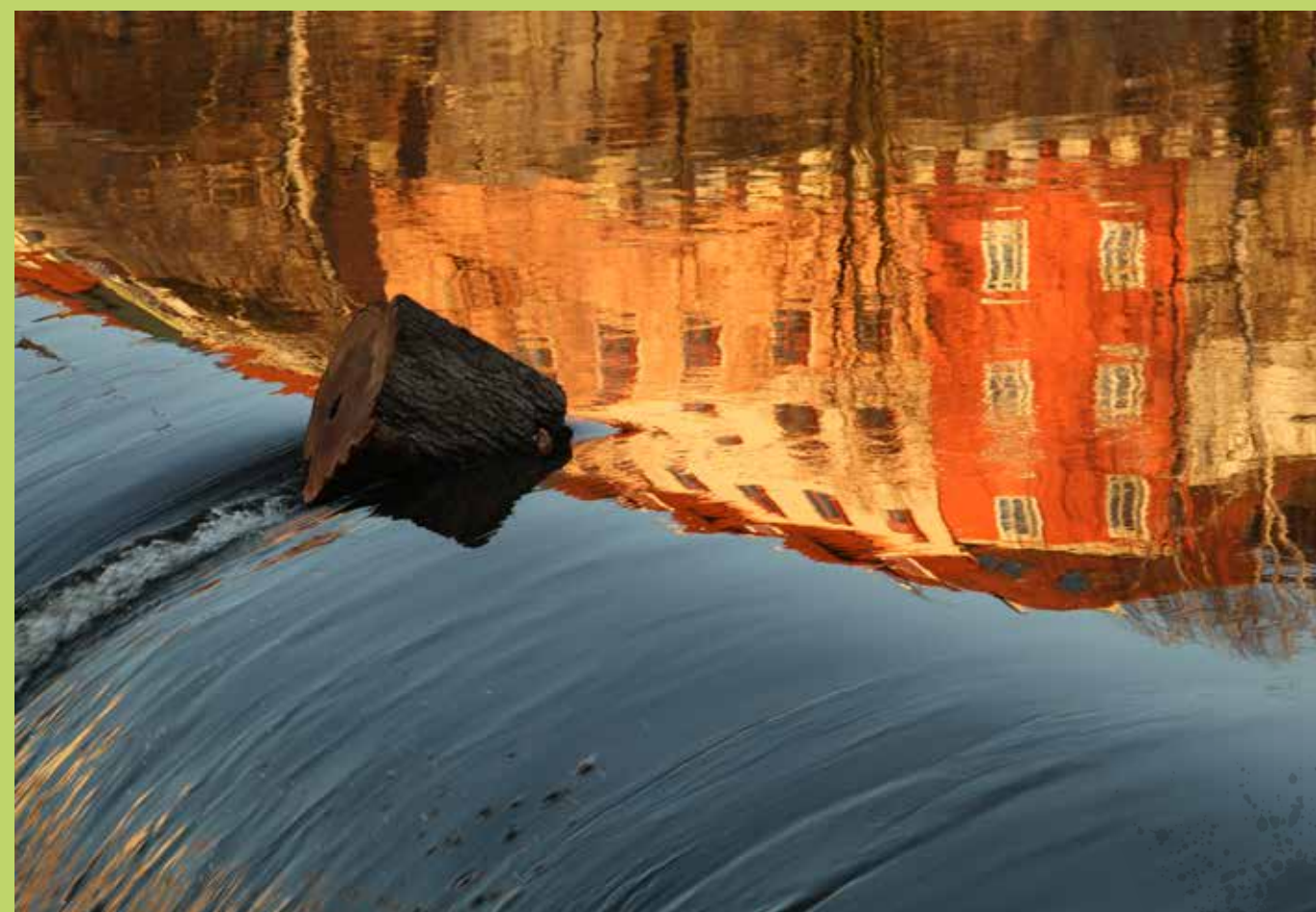
Toto číslo vychází pouze ve webové podobě,
v dubnu 2020.

Drobné chyby — redakční šotek Tyla

Adresa redakce: Tyláček
ZŠ J. K. Tyla
Tylova 2391
397 01 Písek

telefon: 382215104/129
e-mail: eva.laksarova@zstylova.cz

Fotokroužek – ohlédnutí

Fotokroužek – *ohlédnutí*

